

 www.facebook.com/esquerraunidaalternativa

 www.twitter.com/@EUiA_nacional · #EUiA6a

document **final**

**6a assemblea
nacional** **esquerra
unida i
alternativa**

Sabadell, 2 i 3 de juny de 2012

#tempsdesquerres
#tempsdunitat
#tempsdalternatives

 **esquerra
unida i
alternativa**

www.euia.cat

CATALUNYA, AVUI , ENMIG D'UNA CRISI GLOBAL

EUiA arriba a la 6a assemblea en un context de crisi global i, per tant, ens plantejem actualitzar la nostra proposta en el marc de la situació actual internacional, europea, estatal, a més de l'àmbit que ens és propi, Catalunya, des dels municipis, barris, àmbits, sectors...

La majoria de la ciutadania, les classes populars i, de forma especial, la classe treballadora pateix avui, a Catalunya, un retrocés greu de les seves condicions de vida i llibertats. La crisi que patim es consubstancial al sistema capitalista. Aquesta crisi profunda i global ens està portant a un canvi radical i profund del propi sistema, més supremacia, més control del poder econòmic i financer, també sobre les institucions representatives. La situació de crisi actual a Catalunya no es pot entendre només des de la clau nacional, territorial i local. Des de totes les esferes de poder es van imposant unes estratègies de desmantellament de les llibertats democràtiques, subrogant la política al poder econòmic i financer i desregulant les relacions laborals.

Som davant de diferents vessants de la crisi: crisi econòmica, crisi social, crisi de valors, crisi ecològica, crisi de la política i perpetuació del patriarcat.

Per legitimar aquesta estratègia s'ha seguit aprofundint en l'empitjorament del sistema de valors, aclaparat per l'individualisme insolidari, el consumisme, el valor absolut de la propietat privada, per davant del valor de pertinença de classe, del valor d'allò col·lectiu i comunitari, la solidaritat de la ciutadania, el cooperativisme... En amplis sectors socials, motivats per la necessitat de supervivència, sorgeixen aptituds excloents i competitives en l'obtenció d'ajuts socials escassos i retallats. També actituds activament simpatitzants amb el neofeixisme institucional i/o social, que guanya adhesions amb el discurs d'assenyalar a la població més vulnerable i agredida com a culpable i proposant la seva exclusió dels ajuts i serveis socials i, fins i tot, l'expulsió del país.

Es continua desprestigiant tot allò que és públic i s'ha implantat una gran vàlua del privat, com a més eficaç i eficient, oblidant que l'objectiu de l'administració pública és garantir universalment serveis de qualitat en règim d'igualtat i equitat alhora que es gestionen amb eficiència i transparència econòmica.

Es promou de forma continuada el desprestigi de sindicats, organitzacions polítiques, veïnals i moviments socials.

Aquesta ofensiva sense precedents té la base en el dogma neoliberal de menys Estat i més mercat. Sota aquesta consigna estem en una contrareforma de les relacions i participacions socials de la ciutadania en favor de l'oligarquia financera.

Creix la por i la inseguretats en el present i el futur, una base de pensament que accepta la retallada social i democràtica com sacrifici inevitable i que a més genera un sentiment de culpabilitat de la classe treballadora i sectors populars davant dels veritables responsables de la crisi.

Por i inseguretats que generen un patiment social, base de l'aparició de noves formes de violència, i l'exacerbació d'altres ja existents, com l'assetjament a la feina, l'assetjament entre col·lectius joves a instituts i espais públics o la violència masclista.

D'altra banda, també es produeixen mobilitzacions de tots tipus, fruit del patiment, la indignació i la ràbia. Unes mobilitzacions que els governs de CiU i PP volen limitar, reduir i prohibir amb mesures legals i mecanismes repressius generant por a la ciutadania i criminalització dels moviments.

A la vegada, hi ha un **canvi de model econòmic**. Al llarg de les darreres dècades, les prioritats d'inversió s'han vingut traslladant des de l'economia productiva –la producció de béns i serveis amb valor d'ús- cap a l'especulació financera, sense cap retorn d'utilitat social. L'explosió de les noves TIC ha accelerat moltíssim aquest procés, donant lloc a un veritable canvi de model d'abast global fins al punt que, avui dia, el volum de les operacions financeres representa 70 vegades el PIB mundial; i al voltant del 80% de les transaccions financeres es centren en operacions de molt curt termini i alt risc a escala mundial.

Les transaccions financeres han actuat al moment i sobre tots els racons del món, amb els organismes mundials no democràtics (FMI, Banc Mundial, OCDE, OMC..) com a executors de les receptes neoliberalistes que portaven a desregular els marcs jurídics de les transaccions financeres, desregular la legislació laboral, desmantellament dels serveis públics, privatització de les fonts energètiques, dels drets bàsics d'aigua, etc.

L'actual geoeconomia al món i a Europa aprofundeix la distribució en economies centrals - economies perifèriques (“nord-sud” i est-oest a la UE). Cal tenir en compte les conseqüències, l'acumulació de riquesa que obre una escletxa més gran amb la població més pobre que al principi de la crisi.

En aquest procés de canvi de valors i de canvi en el model productiu, econòmic i financer, hem arribat a la imposició del poder dels mercats per sobre dels governs escollits per la ciutadania i per sobre de la política. Ens han portat a un creixement de les desigualtats entre rendes de capital i rendes del treball. Una transferència constant de rendes del treball cap a les rendes del capital, amb successives contrareformes tributàries i amb la reducció de l'esforç fiscal sobre el capital i les rendes més altes, trencant així la redistribució de la riquesa i contribuint a la insuficiència financera de les administracions públiques.

El col·lapse del sistema financer en ha portat a una crisi profunda a la que els governs han respost, de forma unànime, posant fons de rescat públics a les entitats financeres privades per a què no s'ensorrin i restituint la posició de domini de l'oligarquia financera. Un cop rescabats els fons privats es recepten mesures de reducció dels pressupostos per reduir el dèficit públic als diversos estats. Aquestes mesures per salvar el sistema financer i a la vegada la necessitat que els Estats hagin d'anar al sistema financer privat per obtenir crèdit per a la inversió pública ens ha portat a una recessió de la economia i retrocés en els drets socials i laborals. A tall d'exemple, la banca privada obté crèdits a l'1%, mentre que adquireix deute sobirà al voltant del 6% en un procés vergonyós de transferència de recursos de la població a la banca, en una socialització de pèrdues sense precedents.

La crisi econòmica genera **crisi social**, creixement de l'atur, reducció dels pressupostos públics per atendre l'educació, la salut pública i les polítiques socials d'equitat, agreujant així les desigualtats socials prèvies a la crisi especialment la desigualtat de gènere, on ja patíem una situació de més vulnerabilitat. **La pobresa i l'exclusió** incideixen de forma greu sobre la població femenina, pensionistes, famílies monoparentals, joves, persones immigrades, famílies desnonades, persones aturades i s'amplia cap a nous sectors de la població.

S'està impossibilitant als i les joves incorporar-se al mercat de treball, que és el pas imprescindible per a qualsevol emancipació personal.

El sistema capitalista, amb la seva lògica de maximitzar el benefici, actua explotant el factor del treball i els recursos naturals. I ens ha portat a una **crisi ecològica**. Totes les societats són generadores d'impactes mediambientals, tot i que el tipus i la intensitat de les pressions

que exerceixen sobre el medi natural depèn de manera directa del seu model d'organització. Tot i minvat per la crisi, el nivell de consum d'una societat occidental com és la nostra genera pressions insostenibles als sistemes naturals, i això s'evidenciarà en una creixent dificultat d'accés als recursos, fonamentalment l'energia. Amb un fort control públic, la distribució de recursos cada cop més escassos es podria supeditar a l'interès general, però en un context neoliberal com l'actual comportarà inevitablement majors desigualtats entre persones riques i pobres.

L'amenaça del canvi climàtic o l'esgotament de les fonts energètiques no només requereix de solucions tecnològiques i l'impuls de les fonts renovables. Més enllà del necessari control públic sobre els recursos estratègics, cal reorientar els nostres plantejaments de producció i consum, amb l'objectiu final d'assolir de manera sostenible una distribució equitativa a nivell mundial. Aquest projecte, però, no es pot portar a terme en el marc d'una economia de mercat que necessita d'un creixement il·limitat per mantenir-se. La veritable sostenibilitat és un projecte profundament anticapitalista que nosaltres, com a força transformadora, haurem d'impulsar.

La crisi del sistema polític i la crisi econòmica interactuen mútuament. La crisi de la política i la crisi de la democràcia provocades per polítiques del capitalisme financer han estat utilitzades per aquest, per a imposar més fàcilment les seves receptes neoliberals en temps de crisi. Alhora, aquesta imposició ha incrementat la limitació de la política i de la democràcia, fins al límit que aquesta està segrestada per la dictadura del mercats

La política és vista per amplis sectors de la ciutadania, i en especial pels qui més pateixen la crisi social i econòmica, com una part més del problema i no pas com un espai per trobar, amb d'altres, solucions a la seva situació.

S'ha anat interioritzant diferents missatges neoliberals: que la crisi no té culpables, extrem que podem comprovar ja que cap institució financera ni cap responsable polític o econòmic ha estat jutjat per aquest gran frau i que "només hi ha una política possible" i, en conseqüència, no hi ha alternatives. D'altra banda, el "no ens representen" hauria de fer-nos reflexionar a les forces d'esquerres i sindicals sobre si s'ha donat resposta a les aspiracions de la majoria de la societat.

Està en perill el paper de la democràcia, de la voluntat popular exercida des dels poders públics, el sentiment que partits d'esquerres no representen la ciutadania i els sindicats, no representen la classe treballadora on els mercats s'estan imposant als drets de les persones i a les institucions democràtiques, i que troba en la crisi econòmica una excusa per a què les administracions siguin menys transparents i, en el cas d'estats plurinacionals, per recentralitzar el seu funcionament.

Per entendre la situació de Catalunya ara, i en els anys que vindran, cal entendre el context global i les mesures aplicades a la UE. Una UE que també ha apostat per un model d'integració basat en els interessos econòmics i no en el benestar de la ciutadania europea. La UE governada per la dreta no ha volgut acompanyar ni compassar la construcció de vincles polítics amb els socials i econòmics tenint a la ciutadania europea com a gran protagonista. Al contrari, s'ha mostrat com una plataforma per assegurar i augmentar els beneficis de les grans corporacions, i des d'on aprofitar la debilitat econòmica dels països perifèrics per especular i obtenir més guanys.

A tota Europa els Governos opten per cedir davant la pressió i el xantatge d'aquells que expliquen l'aparent determinisme dels mercats com únic responsable dels fets econòmics, però que després fan un cop d'estat a la Democràcia amb la seva imposició de governs tecnocràtics a Grècia i Itàlia. Les directius emanades del Consens de Washington van ser traslladades al Consens de Brussel·les, pactat entre conservadors, liberals i la socialdemocràcia marcant

la línia econòmica a seguir, tal com recullen el Tractat de Maastricht, l'Estratègia de Lisboa, El Tractat Constitucional, el Tractat de Lisboa, el Pacte d'Estabilitat i Creixement, el Semestre Europeu, l'Estratègia 2020 i el recent Tractat d'Estabilitat.

Fem èmfasi en el Tractat de Maastricht que va iniciar i va imposar les condicions i criteris a complir sobre la convergència econòmica, sobre els límits en el tipus d'interès, dèficit, deute, inflació i tipus de canvi en el període de transició cap a la moneda única, sota una sola institució rectora de la política monetària i al marge de tot control democràtic: el Banc Central Europeu

La introducció, l'1 de gener de 1999 de la moneda única, l'Euro, sense un tractat polític i una legislació econòmica comuna ha generat l'acumulació de greus desequilibris i desigualtats en gran part dels estats de la UE.

La crisi política a Europa que allunya el procés europeu i dels seus dirigents de l'àmplia majoria de la població deixa pas, a Europa, a les propostes altament antidemocràtiques (Grècia, Portugal, Irlanda i Hongria) amb una perillosa tendència cap a solucions autoritàries amb la subordinació de les polítiques nacionals davant de la conservadora política europea. El Banc Central Europeu, amb els seu estatuts actuals, no pot fer front a agressions especulatives salvatges i impunes i impedeix polítiques monetàries nacionals. El BCE destinat actualment a limitar el dèficit i la inflació, dóna rescats magnànims i crèdits tous a la Banca privada i especulativa per a què després ella doni préstecs durs als Estats.

Les polítiques per l'ocupació són un dels grans buits pel que fa a la regulació i intervenció en positiu per a la plena ocupació, el treball digne, segur, estable, de qualitat. També es troba a faltar el suport europeu en la concertació de polítiques per la pau i contra les guerres i la submissió militar a l'OTAN.

La UE no ha emprés la necessària lluita sense concessions contra l'economia submergida, el frau i els paradisos fiscals. Ni tampoc ha abordat les polítiques contra la xenofòbia i contra el racisme creixents avui. Es preocupant especialment en una Europa que gira cap a la dreta i tendeix a rememorar antics terrenys adobats al populisme i al feixisme.

La UE d'avui té pendent ser una Europa compromesa amb el medi ambient, les energies renovables i treballar contra les agressions al medi, com són els transgènics i l'energia nuclear.

Europa ha fracassat en les polítiques de transversalitat anunciades per reduir les desigualtats de gènere, polítiques que han estat eliminades amb els primers símptomes de la crisi. Especialment les dirigides a eradicar la violència de gènere, en un moment on l'escenari social es propicia per a l'augment de la violència.

En una Europa on es manifesta un increment del tràfic de dones i nenes amb fins d'exploatació sexual i on augmenta la discriminació, la violència i la manca de drets que pateixen les dones immigrades en situació de màxima vulnerabilitat, com a conseqüència d'unes polítiques europees migratòries racistes.

El pensament neo-masclista conservador, reforçat per les esglésies, està consolidant i impulsant el patriarcat, proclamant la tornada a casa de les dones i un model de família tradicional i patriarcal.

D'altra banda, les mesures anticrisi adoptades pels governs dels diferents països europeus han suposat un impacte negatiu a la situació de desigualtat de les dones. Una situació ja existent abans de la crisi, que es manifesta a un ritme i intensitat depenent de la situació econòmica de cada país, i que suposa la degradació de la salut i les condicions de vida i treball de les dones, especialment d'aquelles que es troben en una situació més vulnerable: responsables de famílies monoparentals, joves, immigrades, dones malaltes, víctimes de violència

de gènere, majors...

En aplicació del Pacte de l'Euro Plus i com a concessió a les pressions de "Merkozy", el govern de Zapatero, amb el suport del PP, van impulsar, sense ratificació de la ciutadania, la reforma de l'art 135 de la Constitució espanyola que consagra la prioritat de la reducció del dèficit i la devolució del deute sobre la despesa social en serveis bàsics i la inversió pública, fins a arribar al 0,4% el 2013 i el 60% el 2020 respectivament. En l'aplicació de mesures antisocials de retallada de la despesa consegüents, el PSOE i el PP han trobat la col·laboració decidida de CiU i continuen avui proposant sortides a la crisi per un camí que l'agreuja encara més.

En referència a Catalunya i a Espanya, cal afegir la col·laboració dels **governos del PSOE, del PP i de CiU** que han aprovat mesures en la línia abans esmentada i que continuen avui proposant sortides a la crisi per un camí que agreuja encara més la situació actual.

Davant de la crisi global i de la situació concreta de Catalunya, en aquesta 6a Assemblea Nacional, volem fer anàlisi, propostes polítiques i de mobilització sobre els següents temes:

1. Un nou model productiu i fiscal amb una economia al servei de les persones. Economia social, solidària i equitativa.
2. Llibertats democràtiques. Drets socials i serveis públics.
3. Igualtat de gènere.
4. Diversitat afectiva - sexual
5. Societat del coneixement.
6. Territori i sostenibilitat. Polítiques mediambientals
7. Pau i solidaritat
8. Proposta nacional per Catalunya des de les esquerres
9. Proposta federal d'Estat.
10. Les ciutats i pobles com espais de lluita i construcció de l'alternativa.

1.- Un nou model productiu i fiscal amb una economia al servei de les persones. Economia social i solidària.

La crisi econòmica al nostre país té components propis: l'abandonament de la inversió productiva industrial cap al sector turístic i immobiliari amb la generació i posterior esclat de la bombolla immobiliària, constructora i financera.

Així mateix, és també resultat de les polítiques dels governos del PSOE i PP amb la col·laboració de CiU i altres forces de dretes i que ens ha portat a un model econòmic, social i laboral ineficient i injust amb més de 5 milions de persones registrades a l'atur, més de 800.000 a Catalunya. Un atur juvenil superior al 50%, treball precari, creixement de l'economia submergida (23% del PIB), salaris baixos, pensions insuficients, increment de les desigualtats socials i de gènere i un "estat del benestar" dels més dèbils d'Europa, on la despesa pública en protecció social en relació al PIB és del 21%, sis punts inferior a la mitjana de la UE-15 (27% segons les últimes referències disponibles de l'Eurostat 2007).

Malgrat això, s'imposa que la sortida de la crisi passa per polítiques d'austeritat amb l'objectiu de mantenir els privilegis dels més poderosos retallant les condicions laborals (reducció de salaris, allargament de la jornada, més càrrega de feina, tornada a casa de les dones...), rebaixant el poder adquisitiu de les pensions que afectarà greument a la classe treballadora i, en especial, a les dones si tenim en compte que la vida laboral dels homes i de les dones no és igual i que les dones pensionistes en el 51.38% dels casos ho són per un dret derivat com és la viduïtat, o que les dones perceben en major mesura que els homes pensions no contributives; retallant serveis públics que l'estat deixa de servir i recauen sobre les famílies i, al mateix temps, sobre les dones degut a la manca de repartiment equitatiu de les responsabilitats familiars i de les tasques domèstiques; i prestacions socials, precarització de l'ocupació i fent més fàcil i econòmic l'acomiadament i un atac dur de desprestigi contra les organitzacions sindicals, veïnals, socials i polítiques.

Aquestes polítiques d'agressió es pretenen justificar per la necessitat de reduir el dèficit públic que fins i tot s'ha introduït a la Constitució de 1978, només amb l'acord de PP i PSOE, una rendició davant del dictat dels mercats i els seus òrgans ademocràtics com són FMI i BCE. També cal fer esment de la llei orgànica d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera de les administracions públiques que permet, entre d'altres mesures, intervenir ajuntaments i governs autonòmics que generen dèficit en els seu pressupostos, trencant així el pacte constitucional.

El govern del PP, amb la col·laboració de CiU, anuncia i aplica mesures per agreujar aquesta situació: regulació del dret de vaga, reforma laboral i de pensions, retall de la protecció per l'atur, el mal anomenat copagament i que es un re-pagament sanitari, dilatació del reconeixement de les prestacions i serveis a les persones dependents, privatització d'empreses i serveis públics, amnistia fiscal...

Un exemple d'aquestes polítiques la trobem a la reforma laboral de febrer de 2012: l'abaratiment dels costos laborals i de l'acomiadament, la supressió de la ultractivitat dels convenis col·lectius, la reducció de les quotes de cotització a la SS, que amenacen la solvència del sistema públic de pensions i que, per tant, justificarien una nova reforma de la protecció social, i els incentius fiscals a la contractació configuren un canvi de model a les relacions laborals que té com a objectiu principal acabar amb el sindicalisme organitzat i individualitzar les relacions laborals.

Aquestes polítiques estan portant a augmentar les diferències entre dones i homes. Incompleteixen la Llei d'Igualtat al no fer l'avaluació de l'impacte de gènere. Les dones es veuen notablement més afectades per les conseqüències negatives de les mesures que estan prenent els govern central i català, entre d'altres coses perquè parteixen una situació desfavorable en molts àmbits, entre ells el laboral.

Sense anar més lluny, el retall de les polítiques socials, l'increment dels costos de la vida i les privatitzacions dels serveis repercuteixen directament en les condicions de vida de les dones, ja que en primer lloc es veu afectat un sector laboral marcadament més feminitzat, en segon lloc pateixen les pèrdues de drets i serveis com tota la ciutadania i, finalment, la pèrdua de poder adquisitiu i de serveis sumats a l'absentisme masculí del treball reproductiu, repercuteix en una major càrrega de treball reproductiu i domèstic de les dones.

La gent d'esquerra no podem acceptar sense confrontar aquestes polítiques. Aquests últims anys hi ha hagut una intensa mobilització a la que EUiA ha donat suport actiu, però es tracta d'una mobilització sostinguda només des d'un sector reduït de la societat. Per això, cal portar la discussió política als centres de treball, posar de manifest que no totes les polítiques són iguals, que amb polítiques d'esquerra trobarem solucions i que cal una mobilització social més àmplia per evitar que uns pocs es continuïn enriquint a costa dels drets de la majoria de la població.

Propostes de mobilització per a un nou model productiu:

EUiA té proposta per sortir de la crisi i implantar un nou model productiu basat en l'economia productiva, l'economia sostenible i la creació d'ocupació estable i amb drets. Cal una aposta clara per la política industrial i el coneixement, desenvolupament de les energies renovables, desenvolupament de les polítiques socials i el sector públic en educació, en salut i l'atenció a les persones. Un model primari basat en la producció ecològica i sostenible, de proximitat i de protecció del territori.

EUiA proposa un model molt diferent al model que representa la proposta d'instal·lar el complex Eurovegas a Catalunya, un model d'economia especulativa, d'impacte social i ambiental nefast i amb una proposta d'ocupació i drets laborals de precarietat absoluta.

EUiA, en el marc de la convocatòria social, convocarà de forma especial a sindicats, associacions empresarials i sectors socials per dialogar i proposar mesures per sortir de la crisi:

Estarem al davant de les lluites en defensa del treball, de les pensions, per una fiscalitat justa i redistributiva, en defensa dels serveis públics, per la plena ocupació, contra l'atur i la pobresa. Mentrestant, anirem avançant amb tota la gent d'esquerra en el debat sobre l'alternativa al sistema, un sistema al servei d'uns pocs, que s'està mostrant com un obstacle al progrés i al benestar de la majoria i que posa en perill el futur de la humanitat. No podem presentar avui aquesta alternativa com un kit de muntatge, com un model amb tots els detalls, però tenim la seguretat que haurà de construir-se recuperant les palanques bàsiques de l'economia de mans dels interessos del gran capital (els anomenats mercats) i posant-les sota el control democràtic de la població treballadora.

Millors salaris.

- Pla d'ocupació juvenil que garanteixi als i les joves l'accés a un lloc de treball, donant-los una formació adequada i una retribució d'acord amb el treball realitzat. No als contractes escombraries per a joves
- Salari mínim fins 1.100€ nets/mes, amb clàusula de revisió salarial retroactiva, en compliment de la Carta Social Europea i fixar el salari màxim

Treball estable i amb drets, vinculat a tots els sectors productius del país i suport a la indústria.

- Anul·lació de les reformes laborals entre 2010 i 2012.
- Eliminació de las Empreses de Treball Temporal i agències de col·locació
- Reforma de l'Estatut dels Treballadors i les Treballadores en línia amb la ILP del 2011

Treball segur i saludable, eliminació dels riscos psicosocials, tal com indica l'OMS.

Treball de qualitat.

- Reducció legal de la jornada, 35 hores laborals, sense disminució salarial ni hores extraordinàries.
- Introducció de clàusules socials a la contractació: seguretat i salut, estabilitat a l'ocupació, compliment de normatives i convenis col·lectius.
- Democratització, participació i planificació de les empreses per part de les treballadores i treballadors
- Exigència i desenvolupament d'una política activa d'inspecció com a manera de prevenir els abusos i l'exploració laboral. Exigir l'increment del cos d'inspectors laborals i una do-

tació pressupostària suficient

- Reducció progressiva del ventall salarial, amb polítiques fiscals i de negociació en les empreses, per aconseguir que la diferència entre els extrems no superi la relació 4 a 1
- Recolzament als sectors bàsics i als emergents

Ocupació igual per a homes i dones. A treball d'igual valor, igual retribució.

Equiparació de condicions salarials, laborals i socials així com en la formació i la promoció professional dins de les empreses.

Suport i protecció als treballadors/es autònoms/es, especialment els/les dependents.

Eliminació dels contractes de persones becàries.

Propostes de mobilització per a un sistema just i públic de pensions.

Derogació de la reforma del sistema públic de pensions del 2011. Recuperació de l'edat de la jubilació als 65 anys per a tothom en la perspectiva d'avançar cap als 60 anys.

Reduir els períodes de cotització per accedir a les pensions de jubilació a 15 anys, incloent al còmput els dies quota, i accés generalitzat a la jubilació anticipada.

Adequar la base mínima de cotització al salari mínim en compliment de la Carta Social Europea.

Incloure el període de Servei Militar Obligatori o Servei Social Substitutori en la vida laboral i, per tant, en el còmput de temps cotitzat.

Augmentar les pensions mínimes als mateixos nivells que el salari mínim.

Plans de pensions públics, mitjançant cotitzacions complementàries.

Propostes de mobilització per a un sistema fiscal just i redistributiu

- Intensificació de la lluita contra el frau fiscal. Amb més recursos econòmics i legals.
- Derogació de les amnisties fiscals.
- Augment dels impostos a les rendes més altes, impost de societats i rendes del capital.
- Eliminació de les Societats d'Inversió de Capital Variable (SICAV)
- Impost a les grans fortunes; penalitzar les rendes del capital respecte les rendes del treball; Increment de la progressivitat sobre l' IRPF augmentant els trams de l'impost i elevat els tipus impositius dels últims trams.
- Recuperació dels impostos de transmissions patrimonials i successions.
- Reducció de l'IVA de productes de primera necessitat.
- Per als i les autònoms i les PIMES, devengament de l'IVA sobre les factures cobrades i no sobre les emeses.
- Aplicació de mecanismes de diferenciació fiscal entre PIMES, autònoms/es i grans empreses. Regulant la progressivitat del sistema fiscal, tant en la seva estructura general com en les pròpies figures impositives, com per exemple l'impost de Societats.

- Modificació de la llei fiscal per tal que els infractors paguin amb la presó i retornin el capital defraudat.
- Fi de l'exempció fiscal de l'Església i del seu finançament amb l'IRPF
- Eliminació del tractament fiscal favorable als plans privats de pensions, a les mútues de la sanitat privada i a la compra d'habitatge de propietat.

Una economia al servei de les persones

- Una economia al servei de les persones.
- Orientació clara de la política econòmica cap al compliment de l'objectiu de la plena ocupació
- Mesures pel control dels preus dels productes de primera necessitat i sobre la inflació.
- Creació d'una Banca Pública i Democràtica. Convertint en accions els avals i aportacions lliurades per les Administracions Públiques als Bancs i Caixes.
- Implementació de mecanismes de control a les entitats bancàries, als sistemes de retribució de les persones directives, les comissions i interessos, a la venda de productes financers i penalització dels productes fraudulents i enganyosos com les participacions preferents, i garantia de fluïdesa del crèdit a famílies i empreses.
- Creació d'un sistema públic de crèdit i de les assegurances, així com dels sectors estratègics de l'economia (sector energètic, telecomunicacions i indústria bàsica, transport de mercaderies i persones, etc.)
- Aprovació d'una taxa a les transaccions financeres especulatives. Gravar més alt aquestes com més a curt termini siguin.
- Prohibició i gravació forta de les transaccions financeres especulatives a crèdit.
- Limitació dels salaris de les persones directives d'aquelles empreses o entitats financeres que rebin ajudes públiques.
- Reducció de la bretxa salarial entre persones directives i treballadors/treballadores a les empreses.
- Prohibició d'establir la retribució de persones directives de les empreses en funció del valor de les accions d'aquestes en borsa.
- Les persones directives respondran amb el seu patrimoni a les conseqüències a mitjà i llarg termini de les operacions de risc que realitzin en les empreses que dirigeixin, especialment si reben retribucions extraordinàries com a conseqüència de les mateixes.
- Prohibició dels contractes blindats per a persones directives de les empreses.

Propostes de mobilització per a uns serveis públics de qualitat i amb unes condicions salarials i laborals dignes per als seus treballadors/es

Diners públics per a serveis públics i socials

Volem un estat del benestar més fort que garanteixi els serveis públics i socials que conformen el salari diferit dels treballadors/es, tals com l'educació, la salut, els serveis socials i l'atenció a la dependència. Incidim en que les retallades en els Serveis Públics essencials d'educació, sanitat, així com en els serveis socials, està incrementant el treball no remunerat de les dones y la pèrdua dels seus llocs de treball, per tractar-se de sectors molt feminitzats.

I per a això cal:

- Nacionalitzar el crèdit i les assegurances, així com dels sectors estratègics de l'economia (sector energètic, telecomunicacions i indústria bàsica)
- Crear una banca pública, convertint en accions de l'Estat els avals i aportacions lliurades per les Administracions Públiques als Bancs i Caixes.
- Recuperar la titularitat i la gestió pública dels serveis públics i socials, amb plantilles estables pròpies i amb exclusió de contractacions en precari.
- Corregir el dèficit inversor en serveis públics i equiparació amb la mitjana de la UE-15.
- Crear un Pla de foment de noves ocupacions i creació de llocs de treball públics mitjançant un pla d'inversions i despeses públiques
- Impulsar i recolzar econòmicament les iniciatives de cooperativisme i economia social.
- Prioritzar els serveis a la ciutadania des de la pròpia estructura de l'Administració Pública. La subcontractació de serveis, que haurà de ser una excepció i no la norma. Als plecs de contractació de les subcontractacions es garantirà que no es produeixi pèrdua de la qualitat del servei ni que les condicions laborals, salarials i socials de treballadors i treballadores siguin inferiors a les condicions de l'administració pública.

Propostes de mobilització per a accentuar la protecció a les persones aturades, lluitar contra la desocupació i potenciar els serveis públics d'ocupació mantenint el seu caràcter públic.

- Lluita contra l'atur i la pobresa.
- Suport actiu als i les demandants d'ocupació: transport gratuït, suport públic a la gestió de la recerca, etc.
- Exclusivitat de la intermediació pública en l'accés al món laboral.
- Augment de la durada i la quantia de la prestació d'atur sense augmentar el període mínim de cotització. Oferir garanties de plans formatius.
- Interrupció de la percepció de la prestació i del subsidi com a conseqüència de processos d'IT acreditat per facultatiu del sistema públic de la Seguretat Social.
- Establiment d'una renda garantida de ciutadania, amb una quantia suficient per a cobrir les necessitats bàsiques de la persona.
- Reforma del Servei d'Ocupació de Catalunya (SOC) per a convertir-lo en una eina útil per a la recerca de treball i no una oficina de gestió d'ajuts.
- Gratuïtat dels serveis bàsics d'aigua, gas i electricitat per a les persones en atur.
- Creació de menjadors i bancs d'aliments de caràcter públic per a persones en atur i sense ingressos sota control de les organitzacions socials.
- Polítiques de suport a les famílies en situació de risc d'exclusió econòmica i social.
- Participació i suport actiu a les plataformes i grups d'aturats / des.

Propostes de mobilització per a una economia social i solidària.

- Repensar les relacions econòmiques des d'uns paràmetres diferents davant de la lògica mercantilista d'allò públic. L'econòmica social i solidària està construint relacions de

producció, distribució, consum i finançament basades en la justícia, cooperació, la reciprocitat i l'ajuda mútua. És a dir, ens cal construir una societat socialista, superadora de les formes de producció, distribució i consum capitalistes, que es basen en la propietat privada dels mitjans de producció, l'obtenció de beneficis i la lògica de l'acumulació.

- Generar microexperiències d'autogestió i autoorganització: Cooperatives de consum ecològic, energies renovables, culturals, etc.
- Suport a l'establiment de cooperatives de treballadores i treballadors.
- Enfortir les xarxes internacionals de l'economia solidària, el comerç just i de proximitat.
- Incorporació progressiva dels comptes de les administracions públiques a comptes de la Banca Ètica.

2.- Llibertats democràtiques. Drets socials i serveis públics.

EUiA, com a moviment polític i social, es compon de persones individuals que participen tant de moviments com d'organitzacions de masses. La nostra aportació ha d'anar encaminada a tendir ponts entre les persones d'esquerra, les organitzacions de masses i els moviments socials, de cara a que puguin esdevenir una massa social que reivindica i organitza una alternativa política i social a la realitat que avui vivim.

Reivindiquem que la lluita social, política i institucional són necessàries i es complementen. I, per això, calen noves formes de fer política, associades a noves propostes i accions encaminades a assenyalar i jutjar a qui són responsables de la crisi, de la involució política i social i a les persones que els hi donen cobertura.

Per a EUiA un dels elements fonamentals ha de ser més democràcia, que significa la defensa de les llibertats individuals i col·lectives, lluitant pels valors democràtics i republicans. Democràcia significa una forma d'estat republicà. Més democràcia és un compromís ferm amb els problemes quotidians dels nostres barris. Més democràcia és participar de la creació i gestió de riquesa, dels processos productius i un compromís amb el sindicalisme de classe i socialisme. Més democràcia és una justícia que no respongui als interessos de les classes dominants. Més democràcia és compromís en superar el model socioeconòmic capitalista. Més democràcia és una cultura i lleure amb valors transformadors, el compromís contra la xenofòbia, el racisme i el sexisme. Més democràcia és més llibertat i igualtat en drets i deures. Més democràcia és més compromís amb la realitat que ens envolta i el compromís amb tots els pobles i les properes generacions.

La constitució de 1978 ha acumulat, al llarg dels anys, signes evidents d'obsolència davant de les noves realitats resultants dels avenços tecnològics i del deteriorament ecològic. Les noves experiències ciutadanes democràcia directa i del dret a decidir en tots els àmbits de la vida, no troben cabuda en el seu si. Els episodis de corrupció a la família i l'entorn del Rei acceleren la decadència de la monarquia consagrada a la Constitució. La recent reforma constitucional altera greument la seva naturalesa i buida d'efectivitat els principis del dret al treball i als drets socials bàsics. La pèrdua de sobirania econòmica en benefici dels grans poders econòmics i polítics exteriors agreuja la seva legitimitat i tensa els conflictes històrics que romanen sense resoldre. Avui, la democràcia es troba en perill davant d'una Constitució esgotada i que només pot reformar en sentit neoliberal i autoritari. La ciutadania, que ha demostrat la seva capacitat d'indignar i reivindicar la democràcia, ha de fer-se amb el desenvolupament d'un nou procés constituent.

Les males pràctiques d'alguns polítics i la corrupció han causat un gran desprestigi en la

política. És necessari recuperar la confiança dels i les ciutadanes en la política com a via per a la transformació social.

Les homes i dones d'EUiA estem presents i treballem en tota mena d'associacions, entitats i organitzacions socials i sindicals i també som presents en les institucions.

Propostes de mobilització per a més democràcia:

- Impuls d'un Moviment ciutadà per a la Recuperació de la Democràcia i els Drets Socials.
- Impuls d'un procés de Convocatòria Social per actualitzar el nostre programa.
- Mesures contra el transfuguisme polític i reforma de lleis anticorrupció amb enduriment de les condemnes per corrupció i mesures per a la inhabilitació i el retorn dels fons i beneficis econòmics sostrets .
- Control i aprovació parlamentària de les propostes d'indult judicial que facin els governs.
- Transparència a la vida política, limitació de mandants institucionals, control de les remuneracions i limitació de la duplicitat de càrrecs i assignacions econòmiques. Establir per llei les retribucions màximes en funció de responsabilitats dels càrrecs públics. Aplicar un règim d'incompatibilitats per a persones que han tingut un alt càrrec institucional (presidència, ministeris, direccions i secretaries generals)
- Impulsar mesures per a garantir que el programa electoral dels partits polítics sigui considerat un contracte amb la ciutadania. Cal lligar aquests programes amb les formes de revocació de càrrecs públics
- Publicació del finançament dels partits polítics, tant propi com aliè, amb prohibició de donacions anònimes també a les Fundacions i publicitant obligatòriament als agents donants. Control i registre d'aquestes donacions.
- Nova llei electoral. a l'Estat Espanyol i a Catalunya. Proporcional, equitativa, amb mecanismes de control i revocació de càrrecs. Amb mesures de participació democràtica de la ciutadania. Aplicació i regulació de les noves tecnologies en el vot electrònic i la democràcia 4.0.
- Referèndums que amb caràcter general siguin vinculants amb la implicació directa de la ciutadania.
- Mesures de democràcia participativa i d'educació cívica. Impuls de la participació de la ciutadania en totes les instàncies de la societat civil, promovent la desburocratització de les relacions entre les administracions i les organitzacions i amb dinàmiques de responsabilitat.
- Pressupostos participatius.
- Aplicació de noves tecnologies en la democràcia participativa i el vot electrònic.
- Ampliació dels drets de sufragi actiu i passiu en tots els processos electorals- per a les persones treballadores que resideixin de manera estable al nostre país, independentment de la seva nacionalitat formal. Ampliar també el dret de sufragi a les persones joves amb més de 16 anys d'edat.
- Protecció i desenvolupament de la societat de la informació.
- Garantia de la independència de la carrera judicial i de la funció judicial, defensar la concepció de l'Administració de Justícia com a servei públic al servei de la ciutadania.

- Recuperació i difusió dels valors republicans.
- Política pública de memòria històrica: recuperació del memorial democràtic, anul·lació dels judicis i condemnes del franquisme realitzats per motius polítics.
- Garantia de pluralitat de mitjans de comunicació, fomentant-ne d'alternatius.
- Anul·lació del concordat amb el Vaticà i els privilegis fiscals de l'església catòlica per avançar en un Estat plenament laic.

Drets socials i drets de ciutadania.

Els Serveis Socials són un dels pilars de l'Estat del Benestar i tenen com a objectiu garantir les necessitats bàsiques de la ciutadania, promovent l'autonomia personal, la igualtat de drets i d'oportunitats i el desenvolupament de les capacitats personals. La profunda crisi que vivim i el retrocés de les polítiques socials dels governs de CiU i de PP ens porta, avui, a un agreujament de la fractura social, de la cohesió social així com de la igualtat d'accés als serveis i l'equitat territorial. També, per exemple, a la retirada de la majoria d'actuacions que es duïen a terme en la lluita contra la violència masclista que pateixen les dones.

Propostes de mobilització pels drets socials:

- Campanya de denúncia del Pacte per l'Euro Plus i del Tractat d'Estabilitat de març 2012. Exigència de consulta ciutadana. I per la desvinculació de l'Estat espanyol de tots dos.
- Campanya per exigir un referèndum ciutadà per canviar la constitució i eliminar la limitació de dèficit introduïda a l'article 135 de la Constitució Espanyola.
- Derogació de la llei d'estabilitat pressupostària que afecta als governs locals i autonòmics.
- Garantir que les lleis vagin acompanyades del pressupost necessari per complir-les i desenvolupar-les.
- Donar prioritat a projectes de desenvolupament comunitari, amb valors educatius, de participació i de reflexió de l'acció política.
- Promoure una política d'inclusió social global donant suport als ajuntaments, desenvolupant el treball en xarxa per fer més eficaç la política social.
- Impulsar el desenvolupament de la Llei dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència; garantint l'atenció, protecció i promoció del benestar personal i social dels infants i dels adolescents. Especialment, fomentar la lluita contra el maltractament i l'abús sexual a la infància i l'adolescència.
- Impulsar mesures per tal de prevenir i lluitar contra els maltractaments a les persones grans tant a l'àmbit familiar com a l'àmbit institucional.
- Garantir el desenvolupament total de la llei de drets de les dones per a l'eradicació de la violència masclista.
- Treballar per aprovar una llei per la igualtat de drets real i efectiva entre homes i dones.
- Potenciar la participació ciutadana en el Sistema de Serveis Socials i potenciar les entitats del tercer sector per davant de les empreses mercantils.
- Garantir el desenvolupament de la llei pels drets sexuals i reproductius, facilitant a les do-

nes el seu accés i dotant-la del pressupost necessari. Al mateix temps que ens mostrem contraris a qualsevol retrocés d'aquesta llei, defensar la despenalització total d'aquesta pràctica.

- Defensar la Llei de la promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència (Llei de Dependència) i dotar-la dels recursos suficients per a la seva aplicació per tal que cobreixi tots els graus de dependència

Emancipació juvenil

La crisi actual col·loca a les persones joves en una situació de gran precarietat, dificulta el desenvolupament de les seves trajectòries de vida i fa més difícil la seva incorporació a la plena ciutadania. Cal destacar algunes de les principals dificultats:

- Accedir a la independència residencial
- Accedir a oportunitats de professionalització

Propostes de mobilització:

- Impulsar projectes de dinamització comunitària i associativa adreçats a joves per fomentar el seu empoderament i desenvolupament personal.
- Promoure la definició d'itineraris coherents i el resseguiment de trajectòries continuades de professionalització.
- Articular mecanismes de suport a les persones joves per tal d'evitar que la situació de crisi doni lloc a una reducció de les oportunitats i a una correlativa rebaixa en les expectatives de desenvolupament professional.
- Impulsar la formació professional, garantint la seva completa gratuïtat i promovent un augment de l'oferta, tant en termes quantitius com també qualitius (més places i més especialitats formatives).

3. Igualtat de gènere

Esquerra Unida i Alternativa és un moviment sociopolític de l'esquerra transformadora feminista. Ens reivindicuem feminista perquè defensem un model de societat antisexista, anticapitalista i antipatriarcal; lluitem contra qualsevol tipus de discriminació sexual i denunciem els efectes de la dominació patriarcal i considerem que l'emancipació de les dones (que som més de la meitat de la població mundial) és un element fonamental de transformació social.

Per l'eradicació de les violències de gènere.

La lluita contra aquesta xacra incumbeix a tota la societat, homes i dones, i precisa mesures socials, legislatives i educatives, però sobretot necessita la mobilització per aconseguir que sigui una lluita de tothom.

- Comprometre's amb la feminització dels hàbits socials, culturals i dels poders polítics i econòmics,
- Contribuir a fomentar entitats de defensa dels drets de les dones.
- Participar de la Plataforma contra la violència de gènere i les entitats per la igualtat i donar suport a la seva extensió local.

- Fer seguiment del compliment de la llei del dret de les dones a eradicar la violència masclista i acompanyar l'aplicació des del teixit associatiu i social als municipis i al Parlament vigilant que es tinguin els mitjans i pressupostos adequats.

Pel dret al propi cos: avortament i contracepció lliures i gratuïtes

La necessitat de garantir i fer efectiu el dret de la dona a l'avortament, acabant amb l'actual persecució que pateix i la inseguretat jurídica en el seu exercici, exigeix mesures inajornables:

- Anul·lar i extingir de tots els procediments judicials en marxa per exercir el dret a l'avortament.
- Llei de terminis que garanteixi el dret a l'avortament sense interferències exteriors i amb plena seguretat jurídica per a qualsevol persona que hi intervingui.
- Acabar amb la criminalització social de l'avortament.
- Assegurar el dret efectiu a l'avortament en qualsevol centre de la xarxa sanitària pública o que treballi per a ella.
- Acabar amb l'actual situació que permet que un metge pugui objectar a l'avortament en la sanitat pública mentre el practica a la privada.
- Seguir participant i donant suport a les mobilitzacions per aconseguir la modificació de l'actual llei d'avortament, perquè aquest sigui lliure i gratuït.
- Impuls de polítiques i iniciatives d'educació sexual i informació sobre la contracepció.

Per la coeducació.

- Cal eradicar el model d'estereotips jerarquizats que encara impregna l'educació dels infants, des que neixen i al llarg de tota la seva vida. Des dels diferents àmbits de la seva formació, tant individual com col·lectiva: la família, la institució escolar, l'espai d'oci, els mitjans audiovisuals, etc. Per tot això, cal fer presents les dones i els seus referents, per evitar que es continuïn reproduint els paradigmes androcèntrics de la ciència que fan invisibles els sabers de les dones.
- Cal introduir continguts curriculars de gènere a la formació inicial i continuada del professorat.

Pel dret de les persones a no ser prostituïdes.

El tràfic de persones amb finalitats d'explotació sexual creix amb la crisi, la globalització i la impunitat internacional.

- Persecució de les organitzacions delictives de tràfic de persones i enduriment del codi penal.
- Mesures de regularització de la residència i mesures d'inserció laboral i social de les persones afectades pel tràfic il·legal amb finalitats d'explotació sexual.

Ocupació igual per a homes i dones

A treball d'igual valor, igual retribució; així com en l'àmbit de la formació i de la promoció professional dins les empreses.

- Seguiment periòdic de l'estadística sobre aquesta matèria i adopció de mesures legals contra les empreses que discriminin.

- Fer complir la llei i les mesures d'igualtat en les condicions de treball entre homes i dones, lluitant contra la precarietat, la segregació vertical i horitzontal, la sinistralitat i les condicions laborals perjudicials per a la salut i la co-responsabilitat en la cura dels infants.
- Establir protocols d'actuació i polítiques de prevenció i resolució de l'assetjament sexual.

4. Diversitat afectiva i sexual.

La realitat social és molt més plural i diversa que el binomi home-dona heterosexual, les sigles Lesbianes, Gais, Transexuals, Bisexuals, intersexuals Q+ (LGTBIQ+) són utilitzades per nombrar a aquelles persones que difereixen del patró heterosexual. Durant anys de lluita la societat ha avançat en drets d'igualtat de gènere i sexualitat però encara estem lluny d'aconseguir la igualtat. Esquerra Unida i Alternativa fem una aposta ferma de participació activa en els moviments socials que lluiten per la igualtat i la llibertat d'expressió afectiva i sexual de dret al propi cos i veiem necessari impulsar el treball transversal en la societat. De fet, la realitat és que els sectors més conservadors, polítics i religiosos, han mantingut una ofensiva contra tot allò que se'n surti del seu model de família tradicional, arribant a tractar a gais i lesbianes com a persones malaltes.

Propostes de mobilització:

- Reclamar una llei integral contra l'homofòbia que incideixi en tots els àmbits socials, bullying homofòbic, discriminació laboral...
- Crear un pla integral sobre la diversitat sexual.
- Impulsar en l'associacionisme (especialment juvenil) la formació en diversitat afectiva i sexual, en una perspectiva coeducativa.
- Superar la concepció de la transsexualitat com a trastorn mental, per a considerar-la un aspecte més del dret al propi cos, amb tots els drets que tenim en tant que persones, i amb el manteniment dels tractaments corresponents a la Sanitat Pública.
- Lluitar contra la violència exercida contra el col·lectiu transsexual (transfòbia).
- Polítiques per construir una Catalunya solidària i en condicions d'igualtat real, sense discriminació per motius de procedència, ètnics, culturals ni tampoc per la seva sexualitat.
- Combatre el VIH, des de les competències de l'Administració Pública i la coordinació amb les ONG.

Salut.

La salut és un dret fonamental de les persones i la seva protecció un dret inalienable conquerit per la lluita dels treballadors i treballadores. És també "l'estat de complet benestar físic, mental i social, i no només l'absència de malaltia i minusvalidesa". Així, la salut té una dimensió biològica, psíquica i social i s'ha de tractar integralment en els tres fronts.

EUiA defensa el Sistema Nacional Públic de Salut amb tot el seu caràcter públic, universal, de qualitat, integral, solidari, de proximitat, d'equitat garantida i finançament públic, on la participació comunitària en la gestió garanteixi la transparència i equitat de tots els agents implicats i impulsar polítiques de prevenció en l'àmbit de salut, així com la participació activa de la persona usuària en el seu propi procés. Un sistema de finançament directe dels impostos amb la prioritat de les necessitats reals del sistema per sobre de l'activitat dels centres sanitaris.

L'actual política del govern de CiU, amb les retallades del govern central del PP, suposen una gravíssima agressió al sistema de salut públic i al dret a la protecció a la salut. Està reduint la despesa pública en sanitat, reduint el número de professionals, reduint condicions laborals, salaris, ampliant horaris, augmentant la càrrega de treball, trossegant els ICS amb l'objectiu d'introduir noves fórmules de gestió basades en la mercantilització i la privatització. La conseqüent caiguda de la qualitat comporta la desvinculació del sistema públic de salut, dels sectors privilegiats, amb la conseqüent dualització de l'atenció sanitària i col·locant al servei públic de salut en un sistema assistencial.

Les retallades en salut, però també en educació, habitatge, treball, urbanisme, mobilitat, etc, tenen un impacte mesurable en els indicadors de salut i especialment en l'ampliació de les desigualtats en salut amb una clara correlació entre condicions socioeconòmiques i de classe social.

Propostes de mobilització per a un Sistema Públic de Salut:

- Impulsar i organitzar espais de confluència, de suma i de coordinació en defensa del Sistema Nacional Públic de Salut.
- Rebutjar la fragmentació de l'Institut Català de la Salut.
- Propiciar una aliança, el màxim d'àmplia possible, oberta a tots els sectors implicats en la salut tal com són les experiències de Dempeus per la salut pública, GREDS, CAPS i d'altres, per respondre a les agressions i plantejar i guanyar alternatives.
- Impulsar la ILP per evitar la privatització del Sistema de Salut.
- Donar suport a la Iniciativa Penal Popular per demanar responsabilitats als responsables de l'actual política sanitària.
- Reduir i racionalitzar la despesa farmacèutica. Reduir la medicalització que suposa una desviació de recursos públics atemptant contra la universalitat i equitat del sistema.
- Crear una indústria farmacèutica pública, per aprofundir en informació, transparència i aplicació de genèrics.
- Derogar el RD.LLei 16/2012 que pretén deixar sense cobertura sanitària a les persones que no acreditin la seva residència i/o els requisits de cotització i d'altres mesures que atempten contra el principi d'universalitat i equitat del Sistema Nacional de Salut.
-
- Rebutjar qualsevol mesura del mal anomenat co-pagament i que suposa un repagament de serveis sanitaris públics i rebuig de la taxa sobre l'expedició i dispensació de les receptes mèdiques.
- Rebutjar mesures fiscals per desgravar la despesa familiar de sistemes privats de salut.
- Promocionar hàbits de vida saludable i d'oci alternatiu entre tota la població.
- Garantir l'accés universal a les polítiques de planificació familiar.
- Assegurar el dret al propi cos de totes les persones així com l'avortament lliure i gratuït.

Dret a l'habitatge.

EUiA considera que l'habitatge no ha de ser una mercaderia, sinó un dret constitucional que cal garantir. No podem continuar en l'actual situació de desnonaments, on en un context de crisi de llarg abast, 150.000 famílies catalanes quedaran sense habitatge. La política actual de CiU és la de fer una contrarevolució legislativa en la Llei del Dret a l'Habitatge i la Llei d'Urbanisme i suprimir, per exemple, el Registre Únic de sol·licitants d'habitatge.

Propostes de mobilització pel dret a l'habitatge:

- Reforçament de la Llei del Sòl a fi de que impedeixi i sancioni els usos especulatius i fomenti la recuperació del sòl per a usos d'interès públic, especialment per habitatge assequible.
- Creació d'una banca pública que faciliti l'accés a l'habitatge mitjançant crèdits a entitats públiques, sense afany de lucre, cooperatives i fundacions per a la promoció d'habitatge social.
- Augment del parc de lloguer social gestionat i/o tutelat des d'organismes públics amb criteris socials i transparents i amb la participació dels ajuntaments i entitats socials i veïnals. Supressió de les modalitats d'habitatge protegit de preu concertat i concertat català.
- Cessió obligatòria dels habitatges recuperats pels bancs que s'han rescatat amb diners públics als organismes públics perquè siguin adjudicats en règim de lloguer social, destinant-los especialment a persones desnonades i joves.
- Limitació per llei del preu de lloguer a un terç de la renda familiar.
- Aprovació d'una llei que aturi les execucions hipotecàries i els desnonaments per causes econòmiques.
- Cens dels habitatges buits. Cessió obligatòria per llei a l'administració pública dels que ho estiguin sense causes justificades, especialment quan ho estiguin en zones d'alta demanda d'habitatge, per posar-los al mercat de lloguer públic
- Continuació dels projectes de la Llei de Barris incloent-hi els projectes comunitaris i el suport a les comunitats de veïns i veïnes que, per raons econòmiques, no poden gestionar-se de forma autònoma.
- Despenalització de l'okupació.
- Recolzament actiu de la ILP per la dació en pagament retroactiva.

Educació Pública, laica, gratuïta i de qualitat.

L'educació està sempre en el centre del debat públic i en el desig de control dogmàtic de la dreta catalana, l'escola pública és avui la referència de qualitat del sistema educatiu.

EUiA està compromesa amb l'educació com element prioritari per aconseguir una societat alternativa amb un model d'escola pública basada en els valors de la laïcitat, la coeducació, la participació, la democràcia i la formació integral. Una escola pública inclusiva, respectuosa amb les diferències, estimuladora del sentit crític i l'autonomia de les persones, oberta a l'entorn i oberta als barris i a les activitats de la ciutadania.

Propostes de mobilització per a una escola pública:

- Garantir un finançament públic del 6% PIB nivell de la UE-15 per tenir un sistema públic de qualitat en totes les seves vessants (atenció, ràtios, activitats educatives, menjador, materials...).
- Unificar el Sistema Públic Educatiu.
- No oferir nous concerts educatius a la titularitat privada i obrir un procés per incorporar l'escola privada concertada a la titularitat pública.
- Fer corresponsable a les administracions locals amb les altres administracions, en matèria d'educació.
- Garantir la cultura pública de la laïcitat com a element democràtic, trencant els acords amb el Vaticà i amb el compromís de no obrir nous acords amb altres confessions religioses.
- Garantir condicions laborals i formatives dignes de la responsabilitat que es demana als col·lectius professionals de l'educació.
- Garantir els serveis educatius de suport per garantir una veritable escola inclusiva.
- Garantir la participació dels diversos col·lectius implicats en l'educació, en la concreció i seguiment de la política educativa pública.
- Garantir que l'etapa educativa 0-3 sigui de titularitat i gestió pública, amb un decret que reguli la qualitat i faci de l'infant el subjecte de dret a l'educació.
- Garantir una educació per la igualtat, basada en la coeducació i en contra d'una cultura androcèntrica i homòfoba.
- Garantir una educació al llarg de la vida.
- Defensar una escola catalana, arrelada a la realitat del país, que té la llengua catalana com a vehicular de l'aprenentatge i la immersió com a estratègia pedagògica.
- Garantir criteris pedagògics a les decisions polítiques sobre el sistema educatiu.
- Elaboració de l'Estatut de la Funció Pública Docent.

Universitat pública i de qualitat

El sistema universitari viu avui un atac per sotmetre'l als interessos privats en un marc global de privatització i mercantilització del serveis públics. Amb els governs de CiU i PP aquests atacs s'han convertit en projectes de reforma. EUiA ha de defensar un model d'universitat al servei i a l'abast de tothom, caracteritzada per la qualitat acadèmica, el compromís ferm amb la societat i els principis de participació i democràcia.

Propostes per una universitat pública i de qualitat.

- Inversió pública en el sistema universitari públic del 2% del PIB, liquidació del deute amb la Generalitat i eliminació del finançament públic a universitats privades.
- Autonomia universitària respecte els interessos polítics i econòmics privats, amb uns òrgans de govern col·legiats, transparents i amb funcions clares i diferenciades entre ells, i un funcionament democràtic on participin tots els sectors de la universitat.

- Una universitat vinculada amb l'entorn i amb les anteriors etapes educatives, i que incorpori valors com la Cultura de la Pau, la igualtat de gènere, la solidaritat i la sostenibilitat.
- Accés universal a través de la desaparició gradual de les taxes de matrícula, de la garantia d'itineraris lents per estudiants que treballen, de segones convocatòries d'examen i de l'augment fins al 0,25% del PIB de la inversió pública en beques (especialment beques salari).
- Adequació de la docència a les necessitats socials i locals, defugint la dependència exclusiva del mercat de treball.
- Recerca finançada bàsicament amb diners públics, amb resultats publicats i a l'abast de tothom.
- Promoció de la perspectiva de gènere en els continguts de l'ensenyament i en la recerca. Presència equilibrada en els diferents òrgans de representació i de presa de decisions. Organització de les condicions de treball, en tots els seus nivells, amb perspectiva de gènere.
 - Definició i homogeneïtzació de la carrera científica assegurant l'estabilització i la promoció de joves investigadores i investigadors.
 - Creació d'una comissió per a l'elaboració d'una nova Llei Orgànica d'Universitats.

Transport públic

La política del foment del transport públic és una política que garanteix la igualtat d'oportunitats per a tothom, més enllà del seu nivell de renda. EUiA defensa un model de mobilitat basat en premisses de sostenibilitat, d'eficiència energètica i d'integració social. Un model de titularitat i gestió pública, de proximitat, de xarxa única i participat pels agents socials.

Propostes de mobilització per a un transport públic.

- Aprovar una llei de finançament del Transport Públic que generi obtenció de recursos per a l'ús del transport privat. També cal l'eliminació del finançament públic al vehicle privat i els incentius creuats que rep.
- Aplicar Tarificació Social en la utilització del Transport Públic. que el faci accessible a aquella part de la població que està en situació de pobresa o risc d'exclusió social.
- Planificar la mobilitat "obligada" (feina, estudis, salut..) en tots els seus aspectes i amb preus assequibles. En el cas dels desplaçaments obligats per feina, cal recolzar les propostes sindicals que demanen que s'incloguin en el convenis col·lectius de les empreses compensacions a la gent que hi treballa i utilitza el transport públic i la creació de la figura de gestors/es de la mobilitat en l'àmbit de les empreses grans o de polígon.
- Millorar de forma general tots els aspectes del transport Públic: freqüències, seguretat, fiabilitat, confort i capillaritat de les xarxes, o material rodant i estacions. Aquestes millores han de ser paleses pels usuaris/es dels serveis i per a les persones que hi treballen en el sector.
- Crear noves xarxes de rodalies fora de l'Àrea Metropolitana de Barcelona.
- Augmentar el transport de les mercaderies en ferrocarril i marítim. Suport al corredor mediterrani de mercaderies..

- Suprimir l'actual sistema de peatges que tan sols beneficia a les empreses concessionàries i no estimula ni el Transport Públic ni la mobilitat sostenible.

Administració Pública

EUiA tenim preocupació pel procés de reducció d'allò públic per fer-ho més feble i finalitzar amb la desaparició de tot allò que dona consistència a l'estructura pública col·lectiva. La batalla ideològica contra el sector públic busca introduir elements de discriminació salarial i precarització laboral en una situació de menyspreu cap a les persones que hi treballen en el sector públic.

Propostes de mobilització:

- Defensar els serveis públics de qualitat.
- Aturar la destrucció de l'estructura de l'administració i funció pública.
- Recuperar els serveis i funcions públiques, recuperar els llocs de treball i les condicions laborals.
- Aturar les externalitzacions i privatitzacions i tornar a titularitat pública els serveis i sectors estratègics privatitzats que garanteixin la sobirania popular i l'interès general de la població
- Fixar un sou màxim pels òrgans de gestió i direcció d'empreses de propietat pública

3.- Societat del coneixement i de la informació

L'objectiu d'EUiA sobre les polítiques de les tecnologies de la informació i la comunicació (TIC) es basa en la igualtat d'oportunitats i en la cohesió social. Rebutgem la seva mercantilització i apostem per la transversalitat de les TIC per a la transformació social.

Ens preocupa l'esclletxa digital oberta a la ciutadania entre les persones que tenen accés i formació per gaudir de les TIC i les que no.

Propostes de mobilització:

- Que les administracions públiques assegurin a la ciutadania recursos formatius i oportunitats per accedir de forma completa a les TIC.
- Desplegament de les infraestructures de telecomunicacions des del Sector Públic. El desenvolupament just de les TIC tan sols pot venir de la neutralitat de les xarxes que ha de ser garantida per llei, basada en la compartició de xarxes i en la implantació efectiva de xarxes que garanteixin uns serveis de qualitat i a preu assequibles, tot vetllant per l'equilibri territorial.
- Impuls del programari lliure i la cultura lliure començant per les administracions públiques i desenvolupament de xarxes lliures d'intercomunicació (wifi.net).
- Garantir el dret a la llibertat d'expressió i creació. Rebutgem la Llei Sinde, la Llei S.O.P.A i el cànon digital. Subscriuim la Carta per la Innovació, la Creativitat i l'Accés al Coneixement (2.0.1) que defineixen els drets de la ciutadania i artistes en l'era digital.
- Garantir el dret de comunicació digital pública, universal i econòmicament assequible.

Per la producció pública d'uns continguts informatius i d'entreteniment

- Els mitjans públics, ràdio i televisió, de les diferents corporacions locals, comarcals o nacionals han de jugar un paper fonamental en el territori on són ubicats i potenciar els suports tradicionals amb què arriben a la ciutadania de les diferents poblacions, així com afegir-hi la utilització de les noves tecnologies (Internet, dispositius mòbils, interactivitat, xarxes socials...) per a potenciar les audiències i incentivar la participació directa dels ciutadans en l'elaboració i difusió de la informació. Conformar un espai públic de comunicació, pels canals tradicionals i per la xarxa, és fonamental per superar l'escletxa digital que separa una part de la població que no utilitza Internet per estar informada del que passa al seu entorn més proper. La informació de proximitat només és possible amb el manteniment i la potenciació dels mitjans públics. La batalla pel control públic i democràtic dels mitjans de comunicació al servei de la ciutadania contra els grans grups privats, amb interessos polítics i econòmics al servei dels poderosos, es dona també a Internet, a les xarxes socials i amb els nous canals de difusió de la informació.

Cultura i expressió de la diversitat.

EUiA considera que cal articular políticament els instruments d'una hegemonia cultural alternativa que s'oposi a la neoliberal dominant i que impregni la classe treballadora de valors de l'esquerra transformadora. Cal una política cultural que ajudi a entendre que hi ha una altra forma de viure basada en valors de caràcter col·lectiu, de cooperació, de solidaritat, de valors republicans, d'igualtat, justícia, lliure pensament, laïcitat, valors que incloguin la creació artística, la interculturalitat, la mirada científica, la creativitat, la crítica... La intervenció des del sector públic garanteix una veritable promoció de la creació, la innovació, a la vegada que del gaudi d'una cultura alliberadora i lliurepensadora, contrarestant els efectes empobridors del mercat.

Propostes de mobilització:

- Contribuir a articular i recuperar el lligam del món de la cultura amb els moviments socials, el moviment obrer i les seves lluites per generar una renovada cultura transformadora.
- Impulsar la gestió cívica d'equipaments culturals públics de proximitat (casals de barri, ateneus, centres cívics...) tot generant, conjuntament amb les plataformes i entitats culturals arrelades al territori, un marc legal comú que ho faciliti.
- Reconèixer i donar valor al paper de les dones en la creació i transmissió cultural.
- Impulsar espais de trobada i espais unitaris per contribuir a la formació i la mobilització del món de l'esquerra social.
- Defensar la cultura i la llengua catalana com a llengua pròpia i vehicle d'inserció i de cohesió social a Catalunya i a d'altres zones de parla catalana i com a llengua vehicular a l'escola, contra el fals bilingüisme defensat pel PP que vol dir relegar de nou el català a llengua d'ús privat, sense rellevància social.
- Impulsar espais de trobada, foment de fàbriques i tallers de creació artística, foment dels artistes locals i les sales d'exhibició, per contribuir a la formació cultural i la mobilització del món de l'esquerra social.

Convivència intercultural

EUiA es referma en tractar el fet migratori des de la perspectiva de classe, cercar la unitat de la classe treballadora més enllà de la seva procedència, amb el reconeixement dels drets de ciutadania, amb el ple exercici de tots els drets i deures en una societat diversa que ha de garantir l'autonomia personal i la igualtat d'oportunitats, i fent polítiques per construir la Ca-

talunya com un sol poble. Valorem l'aportació econòmica, social i cultural que la immigració ha suposat per a la societat d'acollida.

Propostes de mobilització:

- Dret a la plena ciutadania de qui viu i treballa o vol treballar a Catalunya. Difondre la cultura de les persones immigrades.
- Dret al sufragi actiu i passiu.
- Serveis públics de qualitat per a tothom i polítiques de plena ocupació.
- Lluita i penalització contra tota mena de discriminació, contra el racisme i la xenofòbia i enduriment del codi penal per a partits, organitzacions i càrrecs públics que facin apologia del racisme i la xenofòbia.
- No a la Llei d'estrangeria, basada en el control policial. Defensem una legislació que promogui i faciliti la integració social. No a les expulsions.
- Tancament dels Centres d'internament de persones estrangeres CIE's.
- Polítiques d'impuls de la interculturalitat com a expressió natural de la convivència i difondre la cultura de les persones immigrades.
- Impulsar polítiques d'acompanyament a la persona immigrada.
- Oposició i denúncia de les legislacions que suposin una discriminació o foment de la discriminació envers qualsevol col·lectiu immigrat.

4.- Territori i sostenibilitat. Polítiques mediambientals.

L'objectiu d'EUiA és construir noves polítiques que integrin el concepte d'equitat i justícia ambiental, treballar amb la ciutadania des de la proximitat, la informació, la formació, i l'adopció de nous rols. És imprescindible un canvi substancial del model productiu basat en el creixement il·limitat i una reorientació de les activitats econòmiques. Unes relacions sostenibles entre els éssers humans i el medi ambient sobre la idea d'un món de recursos limitats que cal repartir equitativament entre els seus habitants, actuals i futurs, amb solidaritat intergeneracional.

Hem de recuperar la **Sobirania Alimentària** de les poblacions, en un sentit ampli, que compregui tant al control de la producció i els seus mercats, rebutjant i prohibint els transgènics, com també a la promoció del Dret a l'alimentació, l'accés i el control dels pobles sobre els seus recursos naturals.

La bombolla immobiliària als entorns metropolitans i àrees amb valor turístic ha suposat un increment de la urbanització per a ús residencial i, per tant, un consum excessiu de sòl, l'abandó de sòls agrícoles, la sobreexplotació de recursos, l'increment de la mobilitat i la fragmentació i deteriorament dels ecosistemes. El model territorial que defensa EUiA és un model policèntric articulat sobre un sistema de ciutats de diferents mides, no tot al voltant d'una capital. Cal un reforç dels centres urbans existents, la protecció d'espais de valor ecològic, la promoció del món rural amb una planificació equilibrada basada en la relocalització de determinades activitats professionals i l'aprofitament responsable dels recursos naturals del territori, més enllà del turisme.

La degradació dels espais naturals i dels ecosistemes del territori català té com a conseqüència una pèrdua sostinguda de biodiversitat, element clau per a la pròpia supervivència humana. S'han de reforçar els instruments de gestió per a la protecció dels espais naturals i corredors biològics del país amb l'objectiu de protegir els hàbitats de la fauna i flora salvatge, però també s'ha d'actuar contra les causes concretes de la pèrdua de biodiversitat com la degradació dels sòls, la contaminació ambiental o la caça i la pesca excessives, mitjançant la incidència en la legislació.

Donem suport a la **lluita animalista**, on s'estableix una relació ètica amb els animals basada en el respecte, superant la visió de "dret de propietat" o d' "explotació de recurs".

La salut ambiental ha d'esdevenir un element ineludible en l'anàlisi dels impactes de productes, materials i activitats productives, així com un eix fonamental en el desplegament de les polítiques de salut pública.

Des d'EUiA entenem que la **governança ambiental** ha d'incloure als agents socials i institucionals relacionats amb el medi ambient, les seves experiències i els seus coneixements. L'objectiu que perseguim és el de construir noves polítiques que integrin el concepte d'equitat i justícia ambiental actuant de forma descentralitzada, amb arrel pluralista i de proximitat, i que compreguin des de la informació, la formació, l'adopció de nous rols i valors ciutadans fins a la participació real.

Propostes de mobilització:

- Un nou Pla de l'energia per fer front al repte del canvi climàtic. Cal un canvi substancial del model productiu i una reorientació de les activitats econòmiques per lluitar contra el Canvi Climàtic. Només en segona instància s'han d'aplicar, per aquest ordre, les polítiques de mitigació i adaptació.
- Rebuig a l'Energia Nuclear. Pel tancament progressiu de les centrals nuclears
- Mesures tècniques, econòmiques i legislatives per garantir la generació i consum d'energia renovable impulsant les cooperatives d'energia.
- Impuls de la investigació i les primes d'energies renovables com les diferents tecnologies d'energia solar amb un recolzament públic suficient que permeti transitar cap a un model energètic sostenible.
- Aposta per a la Nova Cultura de l'Aigua i per a la gestió pública d'aquest recurs. Cal tenir en compte el cicle de l'aigua en totes les seves etapes, ja que l'aigua i els ecosistemes que la contenen formen un tot únic. Apostem, per tant, per la restitució del bon estat dels ecosistemes com a mecanisme sostenible per assegurar el subministrament d'aigua, en quantitat i qualitat, establint també polítiques de regulació de la demanda. Ens posicionem en contra de cap forma, oberta o encoberta, de transvasament de l'Ebre.
- Minimitzar la generació de residus, basant-se en l'augment de la responsabilitat dels agents productors, ja sigui mitjançant canvis legislatius, la realització de programes de conscienciació social o la implantació de sistemes de gestió de residus que augmentin la implicació dels generadors. En un segon terme, d'acord amb la jerarquia de gestió de residus, s'apostaria per la reutilització i la valorització material.
- Posar en marxa la Llei d'envasos.
- Lluita per la qualitat de l'aire amb els canvis legislatius i socials que garanteixin un canvi del model industrial, energètic i de mobilitat. La majoria de la població catalana està sotmesa a nivells de contaminació atmosfèrica superiors als que marca la normativa europea, però els efectes nocius dels contaminants de l'aire sobre la salut (milers de morts a

l'any només a Barcelona) estan molt per sobre de la percepció actual del seu risc. Hem de treballar en tasques formatives i de conscienciació perquè la resposta social i política al problema sigui proporcional a la seva gravetat.

- Lluita per un model agrari i ramader ecològic i de proximitat per estalviar combustible en el transport de mercaderies apostant per noves formes d'organització de la producció, la distribució i el consum com són les cooperatives amb responsabilitat social i ecològica.
- Planificació territorial per protegir la biodiversitat i impuls de la recuperació rural de finques, masies i fer del sector agrícola una forma d'organització de la producció de proximitat, ecològica, basada en cooperatives.

5.- Pau i Solidaritat

EUiA treballa amb i des del teixit social amb la voluntat d'impulsar, participar i organitzar moviment per la pau, contra la guerra, en defensa dels drets humans i en favor de la justícia social i la igualtat de drets a nivell local, nacional i internacional.

Continuem rebutjant l'existència de bases de l'OTAN en territori espanyol i en contra de la indústria armamentista i el paper exportador d'armes de l'estat espanyol a països en conflicte.

Propostes de mobilització:

- Defensa de la Pau, dels drets humans i la justícia social.
- Lluita contra la militarització i l'armamentisme.
- Denúncia de l'hegemonia imperialista dels Estats Units i l'OTAN i les ingerències en països sota l'excusa d'ajuda humanitària amb la subordinació de l'Estat Espanyol a aquestes polítiques.
- Tancament de les instal·lacions de l'escut antimíssils, sortida de l'Estat Espanyol de l'OTAN i retorn de les tropes espanyoles estacionades a l'estranger.
- Dissolució del Bloc militar de l'OTAN i respecte a la legalitat internacional.
- Defensa del dret a l'autodeterminació en la lluita del poble sahrauí per a la seva llibertat, sobirania i independència nacional.
- Defensa del dret a un estat propi del poble palestí i ruptura de relacions diplomàtiques amb Israel. Suport i participació a la campanya de Boicot, Sensibilització i Desinversió (BOS)
- Defensa del dret del poble cubà a la seva autodeterminació i a dotar-se del sistema polític i econòmic que estimi convenient. Donem suport al poble cubà en la seva lluita contra el criminal bloqueig econòmic, polític i financer dels Estats Units.
- Convergir amb les forces socials i polítiques que, en el cas Llatinoamericà, lluiten per desenvolupar un model social i polític alternatiu (països de l'ALBA) al capitalisme depredador.
- Donar suport a les iniciatives per a la negociació de la pau a Colòmbia que promouen les forces del progrés.

6.- Proposta nacional per a Catalunya des de les esquerres

Les esquerres catalanes, històricament, han desenvolupat el seu projecte nacional al costat, i de manera inseparable, d'un model basat en els drets socials, laborals i de ciutadania, fent de la justícia social una condició necessària de la construcció nacional i una condició necessària per a la justícia social. Aquesta visió complementària, que posa en el centre de la construcció de Catalunya l'exercici dels seus drets nacionals, les necessitats i interessos del poble i el territori, dels treballadors i les treballadores, independentment del seu origen, llengua o creença, és la que defineix el catalanisme popular, contraposant-se al catalanisme conservador i burgès que, darrera de la bandera i els símbols vol monopolitzar el concepte nacional, per desenvolupar una Catalunya basada en els interessos d'una minoria de poderosos, depredadora amb el medi i lesiva a les necessitats de la majoria dels catalans i catalanes, objectius amb els quals coincideix amb la burgesia espanyola.

EUiA es reivindica del catalanisme popular i vol contribuir a fer-lo majoritari, amb una proposta nacional, de país, que pugui ser hegemònica davant del projecte nacional conservador impulsat per CiU.

EUiA vol defensar i actualitzar un projecte de país que pugui ser àmpliament compartit per la majoria de la població. De no fer-ho, serà la burgesia catalana la que seguirà liderant "la construcció nacional" i estarà en inferioritat de condicions per disputar l'hegemonia en la resta de terrenys a CiU. Així mateix, un catalanisme que defensi els interessos del poble treballador pot fer front, en millors condicions, al nacionalisme espanyol recentralitzador que forces com PP, Ciutadans i UPyD plantegen a Catalunya. Unes i altres, el catalanisme conservador i l'espanyolisme recentralitzador, si aconseguen que el conflicte de classes quedi com una qüestió secundària, poden ser elements de fractura entre la gent treballadora que les esquerres no es poden permetre.

EUiA vol contribuir a un nou consens progressista entre les esquerres autonomistes, federalistes i independentistes sobre la construcció de la Catalunya nació, i sobre com avançar en l'autogovern de Catalunya. Un punt de trobada que permeti una acció política conjunta i que es podria concretar programàticament en les propostes que especifiquem a continuació:

- Defensa de Catalunya com a una nació que té sobirania per a decidir el seu futur en tots els aspectes: social, econòmic, polític i cultural.
- Defensa de la llengua i la cultura catalana com a elements de cohesió social i nacional.
- Defensa d'un acord fiscal per a tot l'Estat en base a una Carta de drets socials per a tota la ciutadania, en la línia d'un concert econòmic solidari que garanteixi els recursos necessaris per al desenvolupament de Catalunya, la transparència del sistema i la solidaritat entre territoris.

En paral·lel, plantejar una reforma fiscal progressiva i equitativa entre les rendes del capital, del patrimoni i les del treball, amb la finalitat d'assegurar els ingressos suficients per a una distribució territorial justa.

Catalunya ha estat mal finançada en relació als serveis públics que la ciutadania té dret. Les diferents revisions del seu finançament només han pal·liat aquest dèficit però mai no l'han resolt. Cal resoldre la desigualtat entre el que Catalunya recapta i el que rep per finançar els serveis, infraestructures, canvi de model productiu... És necessari, també, perquè la burgesia catalana i el nacionalisme espanyol troben en aquest conflicte la base per separar la gent treballadora i pobles d'arreu de l'Estat. CiU en fa, a més, bandera per amagar la seva gestió privatitzadora dels serveis públics.

Però cal resoldre-ho de manera favorable als interessos populars. Per això, EUiA proposa que

el Pacte Fiscal vagi vinculat a una Carta dels Drets Socials de la ciutadania de Catalunya, a una Reforma fiscal que sigui justa i equitativa i a la lluita contra el frau fiscal. Així mateix, el Pacte Fiscal ha de vincular-se al Dret a Decidir de la ciutadania catalana, també en matèria econòmica i fiscal i, per tant, a recaptar els impostos que es paguen a Catalunya.

- Per a una nova constitució, reconeixent el dret a l'autodeterminació com a principi bàsic de la configuració d'un Estat Federal plurinacional, pluricultural, plurilingüe, democràtic, laic i republicà.
- Referèndum al poble de Catalunya sobre el seu grau d'autogovern en base a, com a mínim, tres opcions: autonomia, federació o independència.

Proposta federal d'Estat plurinacional.

Les esquerres que representem sempre hem tingut, des de la nostra sobirania, un projecte per a Espanya i relacions polítiques amb les esquerres d'altres indrets de l'estat espanyol.

Cal actualitzar el debat sobre el model federal republicà i altres fórmules a partir de les nostres cultures i tradicions.

Cal recuperar la riquesa de les nostres reflexions i posicions que passen per l'internacionalisme, els drets nacionals i dels pobles amb el dret d'autodeterminació, del dret a decidir, sigui de la federació o confederació de lliure adscripció i decisió, de la sobirania i la solidaritat, fins el dret a la separació i a constituir un estat propi. Cal que hi tornem amb mètode i rigor, sense anatemes ni exclusions, sobre la reflexió del que suposa ésser independents, respecte de què, i de qui, i per a construir quina classe de societat.

EUiA aposta, avui, per un model federal d'estat democràtic i social, laic, plurinacional, plurilingüístic i republicà, basat en la lliure adhesió de les nacions que el composin, on Catalunya s'expressa, treballa i es relaciona de forma fraternal i solidària amb la resta de nacions i regions que conformen l'Estat Espanyol.

EUiA vol impulsar marcs d'acció unitaris amb l'esquerra que defensa el dret a decidir, perquè només des d'una òptica de la defensa del dret a decidir i, per tant, des de la voluntarietat democràticament demostrada del poble català es pot defensar un estat federal amb la resta de pobles d'Espanya, d'Europa i del món.

El federalisme, a Catalunya, és socialment majoritari, però calen dinàmiques polítiques i socials per superar que sigui el nacionalisme conservador o l'opció independentista qui marqui l'agenda de la construcció nacional de Catalunya.

EUiA es dirigirà a les forces polítiques d'esquerres i organitzacions socials per impulsar la cultura federalista i el dret a decidir a Catalunya, Espanya i Europa.

7.- Les ciutats i pobles com espais de lluita i construcció de l'alternativa

EUiA entén les ciutats i els pobles com a espais de democràcia, justícia i llibertat. El nostre model d'estat federal, laic i republicà es fonamenta des de la ciutadania i els municipis són l'administració més propera a la gent. Els ajuntaments han de ser la fina pell fina i permeable que posa en contacte l'Estat i la societat.

Es per això que EUiA és una força política i social que reclama competències i un finançament just, d' almenys el 33% dels recursos públics, que permeti exercir de forma responsable i

possibiliti corregir les desigualtats socials als barris i combatre l'exclusió social que genera aquesta crisi.

EUiA tenim el compromís d'enfortir el nostre treball i representació en el terreny municipal, com a una de les millors bases per a fer avançar polítiques d'esquerres, ecologistes i d'aprofundir en la democràcia.

La crisi econòmica i la contrareforma de l'Estat que està portant a terme el PP responen a un objectiu de desempoderament progressiu de la ciutadania, i és en aquesta direcció que s'està perpetrant el buidatge de recursos i competències als ajuntaments, pervertint el principi de subsidiarietat pel de submissió al poder central. Amb l'excusa de la crisi es deixen de finançar serveis que presten els ajuntaments i inversions claus per corregir les desigualtats socials que empitjoren les condicions de vida de la ciutadania i ens fan més vulnerables davant dels interessos del capital.

És per això que EUiA aposta per unes ciutats i pobles que enforixin la ciutadania plena, responsable i compromesa en la construcció d'una alternativa política, social i econòmica al sistema, molt lligada al territori i als seus valors, expressió d'allò públic, d'experiència col·lectiva que es repensa contínuament amb potència de desenvolupament alternatiu, just i sostenible.

EUiA rebutgem la llei orgànica d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera de les administracions públiques que obre la via a la intervenció dels governs locals i governs autonòmics per les autoritats de l'Estat.

Propostes de mobilització:

- Reivindicar la llei de finançament local.
- Impulsar i/o participar de plataformes i xarxes locals de solidaritat i mobilització
- Recuperar la gestió dels serveis municipals a través de les empreses municipals.
- Defensar l'autonomia local.
- Impulsar la creació d'una llei de transparència municipal.
- Fer desaparèixer les Diputacions i redistribuir les seves competències i recursos a les administracions locals i estructures supramunicipals de proximitat.

CAP A NOVES MAJORIES DE PROGRÉS A CATALUNYA, ESPANYA I EUROPA.

1. Aliances polítiques i socials dirigides a aturar el capitalisme financer i les seves polítiques neoliberals.

Si l'objectiu polític és aturar el neoliberalisme i evitar el desmantellament de l'Estat del Benestar, cal una aliança política entre els diversos sectors socials (treballadors i treballadores, especialment joves i dones, però també en sectors d'autònoms i autònomes, i de la petita i mitjana empresa) per establir uns objectius i programa comú d'acció social i política i desenvolupar-los amb un protagonisme central dels treballadors i les treballadores, la majoria social que avui pateix la crisi en primer terme, però sense descuidar altres sectors socials que poden ser claus en la lluita per l'hegemonia.

En l'aspecte polític, des del reconeixement mutu de la seva pluralitat, calen acords unitaris de les forces d'esquerres per defensar objectius comuns, de forma especial amb aquelles dels espais polítics de les esquerres transformadores.

En l'aspecte social, EUiA ha de contribuir a la unitat d'acció i al respecte a la diversitat organitzativa de les diferents organitzacions socials i moviments socials. S'ha d'enllaçar l'acció política amb els moviments socials, trobar els espais de complementaritat entre l'acció política, l'acció institucional i la mobilització social, sense instrumentalitzacions partidistes o electorals.

L'ús i abús d'instrumentalització partidista i la manca de coherència ha anat generant un estat de rebuig i d'hipersensibilitat i malfiança entre col·lectius i persones mobilitzats en grans causes i/o causes de conjuntura o de sector, que s'han distanciat críticament de les sigles electorals i de partits o coalicions en veure com el seu treball o posició ha estat posat al servei de les aritmètiques partidistes o electorals.

La negociació, però, de la via política, entesa per molts d'ells com a equivalent a institucional, suposa la renúncia a un instrument de vàlua demostrada i inqüestionable: l'organització política (i sindical), però que a força de males praxis de prepotència, exclusió, endogàmia i sordesa han acabat visualitzant-se com una forma degradada de la democràcia participativa, i fent que es menystingui la seva autenticitat, història, legitimitat, i els seus valors i resultats.

Cal, doncs, l'autocrítica per tal de recuperar el terreny perdut en la "credibilitat" social, cal regenerar la política en majúscules, però canviant les maneres de fer política sobretot en les relacions amb els moviments i les organitzacions socials.

Tenim experiències molt concretes de com treballar aquestes aliances, fins i tot de com construir els escenaris, sempre des de dins i amb les persones. I també de com no fer-ho des del direccionisme, la consigna i el pal de paller on els altres ja vindran i s'aplegaran. Posem exemples, al menys, dels casos reeixits: ILP's de la Fibromialgia i la SFC, ILP de l'educació 0-3 anys, Dempeus per la Salut Pública, Ateneu Roig, Espai Obert/ CRAC, plataforma "Prouretallades", Plataforma pel Dret a Decidir, Plataforma pel Dret a l'Habitatge, Plataformes d'Afectats/des per les Hipoteques, Stop Desnonaments, Plataforma "Si, soy rentable", les mobilitzacions per la Pau, els mateixos "iaioflautes" i d'altres.

2. Una nova hegemonia i majoria social de progrés a Catalunya.

La Catalunya d'avui, per construir la sortida des de l'esquerra de la crisi, necessita respostes, propostes i projecte compartit, unitari i plural per a la defensa de la democràcia social.

El conjunt de les esquerres, de la que EUiA en forma part, hauríem de treballar per aconseguir una majoria de progrés que hauria de sobrepassar l'esquema electoral i basar-se en aliances socials i polítiques estables, en anàlisis compartides i accions conjuntes que acompanyessin des de la societat civil a les iniciatives polítiques i institucionals, o a l'inrevés.

Una majoria diversa amb un relat propi de la realitat, un programa de mínims, social, nacional i democràtic a defensar per totes les forces progressistes contràries al neoliberalisme, i amb expressions als moviments socials en lluita, al municipalisme, al sindicalisme, a l'associacionisme, al teixit productiu, empresarial i al petit comerç, a l'esport i el lleure, i al món de la cultura, en definitiva, amb visió de conjunt i sense perdre de vista la prioritat del món del treball i els interessos dels treballadors/es.

Una pràctica social i política d'unitat de les esquerres catalanes, imprescindible per derrotar el projecte de les dretes representades principalment per CiU i PP, que al mateix temps garanteixi una alternativa transformadora, una nova manera de governar, amb més democràcia i noves fórmules de participació social.

L'important d'aquesta fase és construir les bases d'un moviment social i polític de canvi de llarg recorregut, que té una dinàmica diferent dels cicles electorals, però que sabem que tampoc els pot ignorar, en tant en quant, l'acció de govern des de les institucions és també important per transformar la realitat.

En aquest sentit, les esquerres han de fer balanç dels encerts i dels errors del seu pas pel govern de la Generalitat del 2003 al 2010, estudiar el canvi de suport i vot de la base social i aprendre d'altres experiències de governs de progrés que estan impulsant canvis socials i polítics importants a d'altres països. I en el cas de la coalició ICV-EUiA, cal reflexionar sobre la nostra capacitat d'incidència en el govern per a què aquest impulsés polítiques d'esquerres amb caràcter transformador.

En tot cas, EUiA considera que s'ha de relacionar l'obra de govern amb les bases socials a les quals es vol representar, no aïllar l'acció política governamental de la societat civil organitzada i de la seva mobilització, i tenir un programa social i polític, compartit prèviament, que permeti coherència en l'acció de la gestió de govern i l'avenç de polítiques transformadores.

3. Acords i aliances a l'Estat espanyol per aconseguir majories d'esquerres.

Segons els darrers resultats electorals, a Espanya avui són majoritàries les dretes, que han crescut institucionalment en el context de les diferents crisis, tant al món local i supralocal, com a l'autonòmic i el central. Canviar la tendència, guanyar posicions a altres nivells de govern, no només és necessari per millorar les condicions de vida dels treballadors i treballadores d'altres indrets de l'Estat, sinó que també és important per a poder avançar en millors condicions en la nostra proposta social i nacional per Catalunya.

Les involucions democràtiques, socials, i nacionals, que el govern del Partit Popular està portant a terme, i que va començar el PSOE, fan necessari bastir un ampli moviment polític i social de canvi, plural i unitari, per defensar la democràcia, els drets i les llibertats, posant en el centre a la gent treballadora (tant per compte propi com aliè) i a les classes populars.

Ahora considerem necessari contribuir a un reforçament i nou impuls del sindicalisme de

classe, de les organitzacions socials progressistes, i de les xarxes socials coordinatives i/o federatives.

EUiA vol contribuir a una nova majoria de les forces de progrés contràries al neoliberalisme al conjunt de l'Estat, on l'esquerra transformadora, ecologista i federalista tingui un paper cabdal, que avui es veu representada principalment per Izquierda Unida, el nostre referent estatal, sense obviar altres realitats sociopolítiques que són expressió de la diversitat i la complexitat de la realitat plurinacional de l'estat espanyol.

EUiA i la seva relació amb Izquierda Unida i el seu procés de refundació.

Des del seu naixement, EUiA ha tingut en IU el seu referent polític a nivell estatal. Hem compartit i ratifiquem, dintre de la pluralitat d'ambdues organitzacions, una mateixa anàlisi de la realitat social de l' Estat Espanyol, un programa polític per a la transformació social, una visió federal i republicana per a la construcció d'un model d'Estat democràtic en una Espanya plurinacional, i una visió compartida d'una construcció europea, democràtica, social i de l'Europa dels pobles, adequat al segle XXI.

I, també, una corresponsabilitat política d'ambdues organitzacions que es concreta en un Protocol i en la participació d' EUiA als òrgans federals d' IU, en igualtat de condicions amb les persones afiliades i Federacions d' IU.

Aquesta relació entre EUiA i IU ha estat fonamental per a les esquerres a Espanya i a Catalunya, i profitosa per ambdues organitzacions.

La IX Assemblea d'IU va acordar iniciar el seu procés de Refundació que culminarà la tardor de 2012. Mentrestant, IU va celebrar una Assemblea de Refundació, el juny del 2010, i un procés de Convergència Social amb aquest horitzó. Amb autocrítica podríem dir que EUiA, com a col·lectiu, no s'ha implicat prou en aquets darrers debats.

La nostra 6a Assemblea serà, sens dubte, la nostra millor aportació al procés refundador de l'esquerra al conjunt de l' Estat. Però el debat d'IU, per la seva transcendència, ens implica en un sentit polític, estratègic i, també, democràtic en la mesura que participarem en igualtat de condicions amb la resta de delegats i delegades.

Es per això que la 6a Assemblea acorda fer una Conferència Política per tal de debatre, en el seu moment, els documents de l' Assemblea de Refundació d' IU i fer l'aportació més positiva i participada possible i escollir la delegació que representarà a EUiA.

Així doncs, la 6a Assemblea Nacional d'EUiA ratifica les polítiques compartides per EUiA i IU, els projectes comuns de transformació social que són consubstancials a ambdues organitzacions, la relació fraternal en un mateix projecte federal, el respecte a la sobirania i independència d' IU i EUiA, i la corresponsabilitat a l'Estat Espanyol i a Europa.

En aquest sentit, la 6a Assemblea d'EUiA acorda ratificar i actualitzar, si fos el cas, el Protocol de Relacions entre EUiA i IU com a expressió dels lligams polítics i organitzatius, ja històrics, d'ambdues organitzacions.

EUiA, en els seus documents referents, sempre ha apostat per una obertura i un enfortiment d'Izquierda Unida, per la incorporació d'altres sectors socials i polítics al seu projecte. En aquest sentit, considerem com a positiva la recent coalició de l'Esquerra Plural, que inclou Izquierda Unida, diverses forces ecologistes, ICV-EUiA i Xunta Aragonesista, entre d'altres.

Una suma des de la diversitat que ha d'ajudar a Izquierda Unida a obrir-se encara a més sectors socials, polítics i culturals, i que ha d'ampliar les seves aliances i relacionar-se amb

d'altres forces de progrés, contribuint a coordinacions, xarxes col·laboratives i ponts de comunicació entre els àmbits polítics i socials de les diferents esquerres a l'espai transformador i plural a l'esquerra del PSOE.

A les darreres Eleccions Generals s'ha pogut comprovar l'encert que representa reunir les esquerres transformadores de l'estat espanyol en una sola candidatura, en aquesta ocasió, representada per la coalició de l'Esquerra Plural. Fem una crida a les altres expressions de l'esquerra transformadora per tal de treballar conjuntament i assolir, de cara a futures convocatòries electorals, un major grau d'unitat, evitant la competència electoral que debilita el nostre espai i penalitza la presència institucional. D'aquesta manera s'han d'analitzar els resultats electorals de forces de l'esquerra que, voluntàriament, han optat per competir amb l'Esquerra Plural.

Defensem el diàleg i l'entesa amb d'altres forces d'esquerres nacionals, com podrien ser ERC, BNG o Amaiur, amb les quals es poden establir acords per defensar, en comú, drets socials, nacionals i democràtics.

EUiA, per la pau i la normalització política a Euskadi.

Volem fer especial esment, parlant de qüestions polítiques estatals, al procés de Pau iniciat a Euskadi, després de l'anunci de cessament de l'activitat armada per part d'ETA, que deixa les vies polítiques com les úniques per resoldre les aspiracions del poble basc.

Entenem que és un procés que no pot tenir passos enrere, i que cal treballar amb generositat i altura de mires per part de tots els actors implicats, per aconseguir la pau i la normalització política d'Euskadi, fites que EUiA sempre ha defensat. En l'immediat, amb l'objectiu d'afavorir i consolidar el procés de Pau a Euskadi, propugnem l'acostament dels presos i preses basques a les presons més pròximes a la seva residència, així com la legalització de Sortu i el final de les polítiques d'il·legalització d'organitzacions.

4. Aliances polítiques i socials a Europa

L'abast de la crisi i l'origen dels atacs a la democràcia i als drets de la classe treballadora europea demanen una resposta a nivell europeu. Per això és de vital importància situar l'acció política d'EUiA també a nivell de la UE.

La línia divisòria i frontera per a les aliances polítiques i socials a Europa és el neoliberalisme i les seves polítiques agressives impulsades per la Troika i la UE. Les nostres crides a confluïr en la resposta i la represa de les decisions polítiques i democràtiques per part dels pobles es dirigeixen a l'ampli ventall social de les forces del treball -sindicats inclosos- i de l'associacionisme civil.

És necessari bastir entre les forces socials i polítiques progressistes una alternativa programàtica i d'acció a la direcció política, social i econòmica que porta avui l'Europa neoliberal.

Necessitem una altra UE que actuï com a contrapoder de les grans potències i que actuï acordant agendes amb l'esquerra d'altres regions, als fòrums multilaterals, començant per Nacions Unides, perquè aquesta es converteixi en el veritable govern mundial.

El Partit de la Esquerra Europea (PEE) ha estat, i és, el nostre partit referent a Europa. El PEE és, i encara ho serà més, una de les eines europees més necessàries en tant que és una plataforma de coordinació amb la majoria dels partits i organitzacions germanes a Europa, de propostes concretes i accions de lluita. EUiA ha participat des de la seva creació, com a

membre fundador, juntament amb les dues altres forces fundadores de l'estat espanyol, el PCE i Izquierda Unida. El PEE, des del seu últim congrés (París, desembre 2010) ha fet un canvi de direcció i de política, al qual EUiA hi ha contribuït juntament amb les altres forces de l'estat. Al congrés de París, el PEE va remarcar el seu caràcter antineoliberal i va fer un pas endavant en la maduresa del projecte, i tot i les dificultats d'un partit de tal magnitud, fa esforços de coordinació en les lluites de cada organització al seu país.

EUiA ha estat al capdavant de les iniciatives polítiques dins del PEE i visualitzant una manera de fer confluent i no confrontada en la recerca de les posicions de consens. També ha participat en molts grups de treball específics i trobades europees diverses, essent companys i companyes nostres qui impulsen i lideren aspectes tan determinants com Serveis Públics, Món del Treball i sindicalisme o Xarxes de solidaritat i Fòrums socials.

Com a reptes immediats, el PEE, fent ús de la recent aprovada Iniciativa Ciutadana Europea, ha proposat posar en marxa a tots els països de la UE una campanya de recollida de signatures per a la creació d'un Fons Social de Desenvolupament i per una Banca Pública Europea, contraposat al Fons d'Estabilitat Financera de la UE. Aquest Fons Social de Desenvolupament ha de servir per a finançar inversió pública per a crear llocs de treball, investigació, infraestructures i polítiques mediambientals. EUiA, com a membre del PEE, i com a promotor d'aquesta iniciativa, té el repte d'impulsar aquesta recollida de signatures, en tant que entenem que és una campanya de mobilització a tota Europa amb una proposta clara de l'esquerra alternativa.

Continuarem treballant al PEE perquè continuï creixent i ampliant la seva acció conjunta amb altres espais de les esquerres socials i polítiques europees.

A nivell institucional, al Parlament Europeu, el Grup Parlamentari de l'Esquerra Unitària Europea/Esquerra Verda Nòrdica és el nostre referent, perquè és el grup on es troben les organitzacions polítiques europees germanes i perquè és l'únic grup polític que s'oposa clarament a la política neoliberal d'Europa i que defensa un programa alternatiu per a una Europa social i dels pobles. EUiA, amb la intenció de sumar forces de l'esquerra transformadora per a les properes eleccions europees, establirà acords en base a un programa contraposat al neoliberalisme, amb propostes clares per a crear l'Europa socials i dels pobles.

A Europa hi ha organitzacions sindicals, entitats, associacions, xarxes, plataformes d'acció social, fòrums socials, que defensen propostes sovint semblants o coincidents amb les nostres i les del PEE, i altres espais com la Conferència Anticapitalista, on EUiA també hi participa.

Intensificarem el treball per sumar forces progressistes i transformadores per respondre coherentment, presentar propostes socials, desenvolupar lluites que vagin en una mateixa direcció per la defensa unitària de reivindicacions coincidents del nostre programa.

EUiA reafirma el seu compromís per seguir treballant a nivell europeu amb la Confederació Europea de Sindicats (CES), la principal plataforma sindical que engloba a la majoria dels sindicats europeus. El procés d'integració europea, des de Maastricht, passant per la fallida Constitució europea, el Tractat de Lisboa i, més recentment, el Semestre europeu, Pacte per l'euro i el Tractat d'Estabilitat, ha canviat les formes de lluita a Europa i als seus estats membres, també a nivell sindical. Necessitem la construcció d'una àmplia confluència i coordinació del sindicalisme a Europa, capaç de mobilitzar amb èxit al conjunt de la classe treballadora europea amb una veu unitària, en la línia del ja encetat per la CES, entre altres.

Al cop d'estat dels mercats, que ha quedat exemplificat amb la imposició de governs de tecnòcrates a Grècia i a Itàlia per part dels mercats sense passar per unes eleccions, li hem de sumar el poder militar europeu a través de la política de seguretat i defensa de la UE. Des de

molt abans, però especialment des de l'aprovació del Tractat de Lisboa, amb la creació del Servei Europeu d'Acció Exterior i la figura de l'Alta Representat per a Afers Exteriors i Política de Seguretat s'ha supeditat la Política Exterior i de Seguretat Europea als dictats de la OTAN, fins i tot quedant al marge del dret internacional. Estem vivint un procés d'assimilació de la Política Exterior de la UE a la OTAN, sota el paraigües de Nacions Unides.

EUiA no és partidària d'intervencions militars com a instrument per a la resolució de conflictes. EUiA es referma en les seves conviccions antimilitaristes, en els valors del "No a la guerra", i en el diàleg i les vies polítiques i diplomàtiques per a la resolució de conflictes, i per això, a nivell europeu, reafirmem les nostres aliances amb el moviment pacifista i antimilitarista, i seguim demanant una disminució progressiva de les despeses militars a tota Europa.

Hem de seguir mobilitzant contra les polítiques proatlantistes i militaristes de la UE ja demostrades per la participació d'Estats membres en la invasió de l'Afganistan, en el suport directe a la guerra de l'Iraq i Líbia, en un context de pressions i amenaces sobre Iran i Síria, en la seva complicitat amb el bel·licisme d'Israel contra els legítims drets del poble Palestí o amb la construcció de l'escut antimíssils que amenaça Rússia i Xina. Serà necessària una nova Europa, construïda sobre noves bases democràtiques, econòmiques i socials per avançar cap a la cooperació i pau mundial.

Més enllà d'Europa, EUiA reafirma el seu suport a totes les forces i governs d'esquerra a Llatinoamèrica. Amèrica Llatina és un exemple de com hi ha una sortida per l'esquerra a la crisi neoliberal. El model d'integració llatinoamericana, contraposat al model europeu, s'està fent posant l'interès de la ciutadania i dels pobles, posant els recursos naturals i econòmics de cada país al servei de les seves poblacions.

Per sortir d'aquesta situació que amenaça en perllongar-se per molts anys, cal el més gran esforç d'unitat d'acció de les esquerres i moviments socials que mai s'hagi fet al conjunt d'Europa. Per això cal que EUiA participi activament de les iniciatives que ja estan tenint lloc a Europa per sumar esforços cap a mobilitzacions de tipus europeu i mesures polítiques, econòmiques i socials de caire europeu. En concret impulsar:

- Una profunda reforma de la normativa que regula l'estructura i les funcions del Banc Central Europeu, que garanteixi el seu control democràtic des de les institucions polítiques de la UE, que pugui ser un banc públic europeu que presti diners directament als estats i bancs públics, i que tingui com una de les seves prioritats la creació d'ocupació, i no les ajudes als grans bancs privats europeus.
- Acordar una política fiscal europea, amb impostos progressius per a què paguin més els que més tenen, amb l'aplicació d'una taxa a les transaccions financeres (Taxa Tobin), i amb una política comunitària de persecució del frau fiscal diligent que permeti la no prescripció d'aquests delictes, i una postura comuna d'eliminació dels paradisos fiscals que permeten l'evasió fiscal.
- Una veritable Política Social comuna que estableixi estàndards europeus per eliminar les desigualtats socials i de gènere, el suport a l'ensenyament públic i laic, garanties per a una sanitat pública i de qualitat, transport públic digne, atenció a les persones, protecció i formació per a la gent aturada, un pla especial d'ocupació juvenil, i una ferma lluita per a l'eliminació de la pobresa, així com una política comuna sobre immigració basada en la Convenció de Ginebra i en el respecte als Drets Humans.
- Una política d'igualació a l'alça del salari en tota Europa. Un salari mínim europeu que podria ser la mitjana dels salaris mínims dels països o una altra fórmula que permeti cobrir completament totes les necessitats bàsiques.

6a

CAP A NOVES MAJORIES DE PROGRÉS A CATALUNYA, ESPANYA I EUROPA

- Una política de creació d'ocupació i de diàleg amb els sindicats restablint drets laborals, i avançant en la reducció de la jornada laboral sense reducció salarial i incorporant la conciliació familiar, tot respectant els drets de les persones treballadores immigrades.
- Control dels productes estrangers que arriben a la UE i exigències d'acompliment amb les normes establertes a Europa. Les grans companyies capitalistes produeixen a països del tercer món sense respectar els drets laborals, drets socials i/o ecològics i, fins i tot, arribant a l'explotació laboral infantil. S'ha de penalitzar la importació de productes que siguin competitius, per la utilització de mà d'obra barata, nens i nenes o de països on no s'apliquin els drets socials i el respecte pel medi ambient

I, per tot això, ser actius al PEE per a teixir aliances i avançar en un diàleg amb tots els moviments socials i formacions polítiques per anar junts cap a accions europees amb un programa mínim, donant suport a la idea de la CES de preparació d'una Vaga General Europea.

UN NOU ESPAI CATALÀ DE L'ESQUERRA TRANSFORMADORA, ECOLOGISTA I NACIONAL

Una nova realitat, una nova política, un nou instrument

La divisió de la classe treballadora, la fragmentació de l'esquerra transformadora i la divisió i desorientació de l'esquerra en general, estan dificultant la reconstrucció d'alternatives i l'organització de les resistències.

Avui és possible i desitjable sumar política i socialment el sindicalisme de classe i bona part dels segments activistes del 15-M i de ciutadania, expressions de lluita i mobilització contra les polítiques neoliberals.

Avui, els reptes i les demandes de la societat catalana requereixen, encara amb més força que a la 5a Assemblea d'EUiA, que s'impulsi una proposta unitària i alhora creativa i valenta que connecti amb les noves realitats i el moment polític que estem vivint, que tingui molt en compte la fortalesa de les polítiques a abatre i, per tant, cerqui la suma, però que al mateix temps construeixi un relat alternatiu al neoliberalisme, doni respostes i formuli propostes a les diverses contradiccions que genera, i faci tot això de forma arrelada a Catalunya des dels sectors populars, en connexió amb altres espais d'esquerres a l'Estat i a Europa.

Cal, doncs, sumar i convergir en una proposta la unitat, la reconstrucció de l'esquerra, la proposta alternativa i la mobilització de resistència.

La reconstrucció de l'esquerra, des de l'esfera social als centres de treball, dels barris als centres d'estudi, amb l'aportació de noves organitzacions mobilitzadores, ja que hi ha més esquerra política i social que ICV i EUiA, sobretot hi ha moltes persones d'esquerres que no són ni seran, amb l'actual dinàmica, ni d'ICV ni d'EUiA. Algunes voten i s'han engrescat amb la Coalició ICV-EUiA, d'altres voten a d'altres forces o no voten.

Hem de tenir molt en compte una part de la classe treballadora desencisada, espantada i paralyzada per l'atur i la precarietat. Hem de tenir molt en compte a una part important de gent treballadora que han cercat una sortida en el vot socialista, i d'altres que ho han fet amb l'abstenció o directament amb el vot a CiU, el PP o a opcions xenòfobes i neofeixistes.

De proposta alternativa; ja que la raó de ser d'aquest salt qualitatiu que reclamem és la participació i defensa dels interessos de la gent treballadora i dels sectors populars del nostre país.

De mobilització i de resistència; ja que en l'actual període l'agenda de la política ha d'estar marcada per la mobilització social i la participació popular. Proponem que aquesta agenda social i mobilitzadora esdevingui central a l'hora de prendre les decisions polítiques.

Una Coalició que ha de transformar-se.

L'any 2002 es va crear la Coalició ICV-EUiA i, a l'any següent (2003), va participar a les Eleccions Municipals, trencant-se així una tendència negativa de més de 20 anys d'enfrontament polític i competència electoral que va empètir l'esquerra transformadora catalana.

La divisió de l'esquerra en general, en l'aspecte social i en el nacional, són elements que han permès al nacionalisme conservador de CiU governar Catalunya durant un primer període de 23 anys.

Fins a tres cicles electorals la fórmula electoral unitària ICV-EUiA ha aportat a l'esquerra transformadora roja i verda una estabilitat en el seu espai electoral força estimable, que ha superat en ocasions el 12% i fins a més de 300.000 mil vots a Catalunya, obtenint una important representació institucional als municipis, al Parlament de Catalunya i a les Corts Generals, permetent una majoria electoral d'esquerres i catalanista (2003, 2007).

La superació de les limitacions de la Coalició va esdevenir una proposta de la 5a Assemblea Nacional d'EUiA que vàrem anomenar "Coalició Política" i que pretenia eixamplar i fer participar a persones i col·lectius que no estaven afiliades a ICV o a EUiA, i al mateix temps aprofundir en noves formes de participació i funcionament democràtic, d'ampliar les referències federals i europees o connectar més àmpliament amb la mobilització social. Avui cal constatar que la proposta de Coalició Política s'ha obert camí de forma molt limitada (en alguns àmbits i territoris), però al mateix temps la Coalició ICV-EUiA ha aconseguit una imatge d'actiu electoral i institucional important, tot i que no ha esdevingut suficientment un nou espai comú de l'esquerra transformadora catalana que superi el marc institucional de Coalició Electoral.

El creixement en la base activista i en l'organització han d'esdevenir un factor clau segons la 6a Assemblea que no poden ser substituïts pel simple creixement institucional.

La Coalició ICV-EUiA s'ha quedat petita i superada com a instrument de canvi, i les potencialitats de l'espai de l'esquerra requereixen un instrument més ampli, per noves persones i nous col·lectius que volen mobilitzar-se i proposar alternatives reals a la dreta, a Catalunya, de lluita i govern i a les polítiques neoliberals buscant allò que ens uneix.

EUiA ha defensat una Coalició més igualitària, compartida i de consens i encara treballem i treballarem en aquesta línia per superar l'actual dinàmica per a una nova aposta que eixampli l'actual espai de la Coalició i aconsegueixi més força. En aquest sentit, experiències de diversitat, unitat i consens com la del Grup Izquierda Plural són útils per a la imatge i funcionament d'una coalició a Catalunya.

Per un procés d'impuls i construcció d'un nou espai social i polític d'esquerres a Catalunya

Volem definir algunes característiques del nou espai social i polític d'esquerres que defensem:

1. **Un nou espai català.** Un projecte social, nacional, que aposta pel dret a decidir del poble de Catalunya, construint un projecte nacional sobre les bases socials populars catalanes, amb capacitat econòmica, cultural i lingüística.
2. **Un espai transformador, pel dret a l'autodeterminació, ecologista, feminista, pacifista, federalista i fortament compromès amb els valors laics i republicans.**
3. **Amb connexió a l'Estat i Europa.** Coordinat amb d'altres espais estatals i europeus, on la suma unitària de la diversitat social i política, i no la divisió, esdevingui el criteri de treball. EUiA segueix treballant en el marc dels seus protocols i acords amb IU Federal i el Partit de l'Esquerra Europea per sumar i obrir encara molt més la seva perspectiva unitària a les esquerres.
4. **Mobilitzador i propositiu.** La mobilització esdevé una eina fonamental per fer la política, i la política alternativa es basa en la proposta com a complement de la mobilització per aconseguir coses concretes i útils per a la gent treballadora i els sectors populars.
5. **Un espai de confluència programàtica i pluralitat ideològica.** Un programa d'alternativa a les polítiques neoliberals que genera el capitalisme, amb defensa dels interessos de la classe treballadora i de tots els sectors populars.

Un nou espai engrescador, obert i flexible. Un procés basat en la mobilització i des de les bases socials, flexible, on es puguin establir des de fronts comuns de lluita a aliances polítiques i electorals que nosaltres sols no podem predeterminar de forma acabada, basades en acords programàtics i en el respecte a cadascuna de les parts que l'integren. Un moviment engrescador que compti també amb la proposta anticapitalista front al neoliberalisme i per un canvi de model social, des de totes les tradicions de l'esquerra transformadora, fins els moviments socials emergents.

- 6. Participatiu i democràtic en el funcionament.** Amb caràcter assembleari i participació igualitària, on cada persona val un vot, per acordar les decisions i decidir amb diàleg i consens. La participació i la transparència en la informació és clau per conformar una opinió i representació veritablement col·lectiva, amb l'objectiu de contribuir a superar l'abstencionisme.

El procés a iniciar com a forma de construcció del nou referent és tan important com els seus continguts i té a veure amb veritables formes noves de fer política, formes que volen connectar amb les demandes de més democràcia, transparència i participació que han aparegut (15-M), amb més força que mai, en el darrer període de la crisi i la mobilització.

El procés de conformació del nou espai permet la participació de persones, moviments, organitzacions, partits i d'altres formes organitzades formals o informals de l'esquerra social i política. Aquest procés ha de tenir una component jove molt important.

El procés de construcció vol anar sumant components de forma creixen i les seves fites electorals depenen de l'esfera organitzativa i mobilitzadora. El calendari electoral i les referències institucionals han de servir per reforçar la base i l'orientació del nou espai social i polític.

La 6a Assemblea Nacional d'EUiA afronta canvis que li permetran llençar amb força el procés constituent i prendre la iniciativa política en el camp de la unitat de les esquerres, al mateix temps que aportarà l'experiència transformadora del nostre moviment polític i social. EUiA vol obrir aquest debat al segment votant d'ICV-EUiA, a moltes d'altres persones, realitats socials i polítiques catalanes per construir conjuntament, amb les seves i les nostres propostes, i amb la participació de les minories ètniques immigrades.

Cal entendre la mobilització de forma àmplia, ja que hi ha moltes maneres de participar en política i hem d'acceptar, amb flexibilitat, les formes plurals de persones diverses a l'hora d'establir aquesta vinculació amb el nou espai.

EUiA vol participar activament en la construcció amb molts d'altres d'aquest nou espai, proposant a ICV un període de transició de la Coalició ICV-EUiA que fent-la en tot moment operativa, a poc a poc, aquesta esdevingui part del nou subjecte polític.

Estem oberts i obertes, de comú acord amb les assemblees, a encetar un camí de noves unitats amb formes diverses i creatives, basades en fòrums, enteses, concertacions o fronts que ens permetin, a nivell local, nacional o sectorial, establir confluències socials i polítiques.

QUINA EUIA VOLEM? QUIN TIPUS DE MOVIMENT POLÍTIC I SOCIAL? COM ARRIBEM A MÉS GENT I MÉS ORGANITZACIÓ?

Prop de 4 anys després de la V Assemblea, observem que, malgrat haver acordat amb un ampli consens uns bons documents, encara queda recorregut per aconseguir els nostres objectius de ser més moviment polític i social.

Tenim l'obligació, des de la nostra experiència individual i col·lectiva, d'abordar amb decisió i fermesa la tasca de conscienciar, engrescar i organitzar a la nostra gent, amb l'objectiu de revertir l'actual situació social i política.

El neoliberalisme, després d'imposar l'hegemonia del pensament, ha conquistat l'hegemonia institucional. Avui no només aconseguim que pensem, ens relacionem i votem com volem que ho fem, si no que, aprofitant-se de la crisi econòmica i ideològica, redueixen els nostres drets a la mínima expressió, i imposen l'individualisme enfront del col·lectiu, el privat enfront del públic, la competitivitat enfront de la solidaritat, l'econòmic enfront del social...

Per fer front a aquesta agressió, la més salvatge des del final de la Dictadura, cal incorporar individualment i col·lectiva a tots i totes aquelles que estem patint aquest sistema social injust i depredador dins un moviment organitzat que sigui capaç de donar resposta col·lectiva, combatre aquesta agressió i elaborar propostes de canvi, que puguin empoderar a les masses i les mobilitzin de forma permanent.

Per assolir aquest objectiu, cal construir una alternativa que incorpori totes les tradicions de conscienciació i lluita de l'esquerra, en la seva concepció més plural.

Necessitem un moviment polític i social que sigui capaç d'aglutinar a tots i totes les que pateixen aquest sistema social. Que sigui capaç d'incorporar de manera natural a totes les persones que, tenint consciència de l'agressió que el sistema ens imposa, es revelen de les més diverses formes, espontània o organitzadament. Que sigui capaç de conscienciar a aquells i aquelles que, patint aquesta agressió, es resignen, percebent-la com un mal necessari o inclús sentint-se culpables de la mateixa.

Per això és imprescindible que ens dotem d'unes formes organitzatives i uns mètodes de direcció que permetin sentir-se còmode a totes les persones que necessiten objectivament i subjectiva un referent polític organitzat, que polititzi la societat i socialitzi la política. Necessitem tenir un espai que permeti als i les nostres votants i els i les nostres amics i amigues poder participar activament de la nostra activitat, on la mobilització i la proposta sigui el nostre eix vertebrador.

Per això, no és suficient repetir (portem 14 anys fent-ho) que no som un Partit i que som un Moviment polític i social. Cal construir-ho.

No és una tasca fàcil, perquè no tenim models de referència, perquè som activistes socials que volem participar políticament, en un moment en el que el descrèdit de la política ha calat fins a la medul·la als i les que precisament necessiten d'ella per a sortir d'aquesta situació. Nosaltres som una part del moviment que volem transformar mobilitzant, però també des de

la institució, amb l'impuls de les mobilitzacions socials.

EUiA encara no funciona com un moviment polític i social en el sentit de l'esperit que vam acordar a l'Assemblea fundacional. Volem fer-ho amb la filosofia de buscar consensos col·lectius, tot defensant, amb decisió, els valors democràtics i participatius que ens han de caracteritzar i combinant la lluita al carrer i a les institucions.

Durant aquests anys hem tingut experiències molt interessants, però encara hem d'avançar més en la construcció d'una societat transformadora. Les nostres assemblees participen activament dels moviments i s'han entregat amb totes les seves energies a la construcció d'una alternativa, i avui existeixen assemblees de base amb experiències molt interessants, que hem de socialitzar.

Necessitem un model organitzatiu que sigui l'exemple de la societat que volem construir:

- On tothom participi en igualtat de condicions.
- On sigui fàcil incorporar-se, des de l'acord al projecte global o a les propostes concretes.
- On sigui fàcil participar des de les inquietuds o experiències individuals.
- On el mètodes de direcció siguin democràtics, amables, respectuosos i fraternals.
- On tots els homes i dones puguin expressar les seves opinions lliurement, sense por a cap catalogació o etiquetació.
- On la presa de decisions sigui col·lectiva, des de la seva construcció fins a l'adopció de les mateixes.
- On siguem un exemple de bones pràctiques, de solidaritat, de gestió econòmica transparent, justa i equitativa.
- On pugui existir un debat fraternal, fins i tot des de la defensa apassionada de les posicions.
- On existeixi el respecte a les decisions adoptades col·lectivament.
- On la informació flueixi de baix a dalt i de dalt fins a baix.
- On es projecti una organització plural i compartida, fugint dels individualismes.
- On s'humanitzi el debat i l'acció política, convertint-la en atractiva per a la societat.

Per això, hem de dotar-nos d'uns òrgans, un mètodes de direcció, d'informació i comunicació i unes pràctiques que siguin pròpies d'un moviment que pretén ser àgil i eficaç alhora.

Com estructurarem els nivells de participació, elaboració, decisió, direcció i execució de l'acció política d'EUiA?

En aquesta nova etapa, davant les noves realitats socials i polítiques, EUiA ha d'aprofundir en un funcionament més horitzontal, democràtic i obert a la participació plural dels afiliats i afiliades, amics i amigues i els i les votants. Per això, és imprescindible apropar les assemblees a la direcció i la direcció a les assemblees, per enriquir-nos de les diferents experiències existents dins de la nostra organització.

Cal reforçar la comunicació interna i externa de la nostra organització, per tal que la informa-

ció flueixi ràpidament. En aquest sentit, les noves tecnologies 2.0 seran una eina imprescindible en aquesta nova etapa i garantirà la participació d'aquelles organitzacions més llunyanes a l'àrea metropolitana. Així mateix caldrà buscar mètodes imaginatius per a la comunicació externa. Cal obrir les nostres plataformes de comunicació a les contribucions dels i les activistes socials i, fins i tot, a les crítiques que se'ns puguin fer, entenent la nostra projecció externa com un mecanisme d'incorporació de propostes, discussió d'idees i aprenentatge mutu que ajudi a aproximar la nostres posicions a les inquietuds, sensibilitats i cultures d'aquelles persones que estan indignades amb el sistema.

Els i les responsables nacionals hauran de garantir reunions periòdiques (presencials o virtuals) amb els representants de les assemblees de base per tal que allò que arriba a la direcció sigui el més col·lectiu possible i garantir una comunicació fluïda arreu de l'organització. Hem de recordar que són les nostres organitzacions de base les que fonamentalment faran d'altaveu de l'organització i les seves propostes.

Hem d'apostar per una organització on les persones joves i les dones estiguin plenament representades en tots els àmbits d'elaboració, decisió i acció.

Cal recordar que la utilitat d'EUiA és la d'una formació sustentada en dos pilars igual d'importants: l'activitat social i l'activitat institucional, que és reflex del treball social. Per això, cal reconvertir les assemblees de base en espais més oberts i, també, en assemblees més arrelades a l'espai territorial i laboral on s'organitzen.

És moment de facilitar diferents nivells de vinculació i compromís per a l'afiliació a EUiA. Unes assemblees d'afiliats/es amb dedicacions més plenes, d'altres amb aportacions puntuals i també amb votants d'esquerres i ecologistes amb participació intermitent.

Les assemblees de base han de facilitar vinculacions més flexibles a EUiA de persones d'esquerres, que no són activistes, d'acord amb les seves inquietuds i temps.

Tal com dèiem a la 5a Assemblea, és necessari obrir EUiA a més gent que se situa social, política i electoralment a l'esquerra transformadora. Per fer-ho, cal obrir els mecanismes de participació i informació a tota l'afiliació, amics i amigues, i tots aquells moviments que es reclamen de l'esquerra transformadora. Cal facilitar els diferents nivells de vinculació i compromís amb EUiA, per això tenim el concepte d'afiliació en Territori i Sector, i l'existència de les Àrees d'elaboració, formació i acció com una eina més transversal dins i fora de l'organització.

Assemblees de Base

EUiA és una formació que per fer avançar les seves propostes i model de societat necessita múltiples instruments. Per aconseguir aquest moviment polític i social més obert, flexible i arrelat cal que EUiA s'organitzi millor als llocs on la nostra gent conviu, es relaciona i passa més temps quotidianament. Cal que discuteixin, elaborin, organitzin societat, es relacionin amb el teixit social de l'àmbit i promoguin accions sobre el seu camp d'actuació.

Necessitem una EUiA que s'organitzi per facilitar l'acolliment a la gent d'esquerres que vulgui incorporar-s'hi o participar-hi. Les assemblees de base han de tenir entre els seus objectius arribar a més societat i del resultat d'aquest treball amb la societat civil podrà créixer l'organització.

La direcció garantirà la creació de comissions necessàries per facilitar la comunicació i co-participació de les assemblees als àmbits de direcció (exemple: comissió d'organització, fi-

nances, comunicació i imatge, política institucional,...)

Es treballarà amb l'objectiu d'assolir que a cada assemblea, com a mínim, hi hagi una persona de contacte i un e-mail (cercant l'homogeneïtat) on poder enviar tota la informació i les convocatòries. Aquesta informació sobre les assemblees serà pública i estarà en forma de directori publicada a la web.

Des de l'Àrea d'organització es treballarà per fer extensió territorial i sectorial, reforçant a les assemblees que ho demanin.

Les assemblees, ja siguin territorials o sectorials, seran obertes a la participació d'amics/gues d'EUiA, activistes socials i votants. Les assemblees territorials seran obertes a les persones afiliades que viuen al territori per tal que estiguin informades i per la seva possible participació, i a l'invers. Major coordinació entre els sectors i els territoris.

Es posarà a disposició de les assemblees la formació bàsica sobre diversos temes (noves tecnologies, comunicació, municipalisme, etc...), així com d'assistència tècnica sobre temes de gestió.

Així mateix, cal posar a disposició de les assemblees un espai participatiu dins la web d'EUiA, amb plantilles senzilles d'utilitzar, plantilles per a butlletins electrònics, ús del 2.0, temes d'imatge corporativa...

La vinculació orgànica a les assemblees de base haurà de ser per territori i sectors.

Assemblees Territorials

Podran existir assemblees locals, supralocals, assemblees comarcals i assemblees intercomarcals, quan siguin necessàries.

EUiA ha de ser conscient de la diversitat d'assemblees territorials que té. Algunes, normalment més grosses, amb àmplia implantació als moviments, disponibilitat de militància i, moltes vegades, càrrecs institucionals. D'altres, petites, amb poca implantació, sense càrrecs institucionals i, normalment, allunyades de Barcelona.

És necessari que hi hagi un grup potent d'assessorament tècnic (temes legals, institucionals...) al servei de totes les assemblees. S'hauria d'aprofitar l'experiència d'aquelles persones d'EUiA que en el seu dia van ocupar càrrecs.

S'ha de potenciar la formació en comunicació a les assemblees territorials i sectorials. Webs participatives amb plantilles senzilles d'utilitzar per les assemblees territorials, plantilles per a butlletins electrònics, ús del 2.0, temes d'imatge corporativa...

Des d'organització s'hauria de potenciar les reunions plurals amb els diversos tipus d'assemblees territorials que té EUiA. Reunions amb assemblees territorials de similar tipologia i problemàtiques. Determinades qüestions, dubtes, consells... molt concrets, s'haurien de poder solucionar a través de les noves tecnologies.

Les assemblees territorials seran obertes a l'afiliació dels sectors que viuen al territori per tal que totes les persones estiguin informades i per la seva possible participació. Tanmateix, han de ser obertes a la participació de amics i amigues i votants.

Rendició anual de comptes del treball desenvolupat per les persones amb càrrecs electes territorials a les seves respectives assemblees, amb possibilitat de revocació dels càrrecs electes d'EUiA per decisió de les seves assemblees.

Assemblees sectorials (món del treball)

Les assemblees sectorials estaran compostades per aquells afiliats i afiliades que la seva activitat humana principal la desenvolupin majoritàriament a un sector determinat més enllà del territori (centre de treball, centre d'estudi, professió...)

La seva estructura orgànica serà idèntica a la de les assemblees territorials.

Després de les successives desregulacions laborals, és clau que la política entri de nou als centres de treball, que han esdevinguts llocs on el compliment dels drets i llibertats és pitjor encara que al carrer. Per això, la direcció d'EUiA liderarà i coordinarà, amb les assemblees del món del treball, un pla, amb mitjans humans i materials definits, de recuperació de les dinàmiques de funcionament d'aquestes assemblees i/o la promoció per l'establiment de noves. Igualment, es promocionarà la vinculació voluntària, ni que sigui a títol informatiu, de les persones adherides a una assemblea territorial, a l'assemblea del món del treball que desitgi.

Elaboració, Formació i Acció***Àrees i grups de Treball*****Àrees**

El funcionament de les Àrees ha de ser democràtic, horitzontal i obert a la participació plural de qualsevol persona d'EUiA (afiliació, amic i amiga, simpatitzant, votant...) independentment de la seva assemblea de base. Seran eines fonamentals d'elaboració, formació i acció.

Qualsevol persona afiliada i amiga d'EUiA podrà participar. S'obriran mitjans virtuals de participació. Cada àrea tindrà algunes de les seves tasques definides: responsabilitat de l'àrea i secretaria, per poder tenir actes de les reunions de l'àrea, i persones dedicades a recollir els temes que es tractin a les institucions, relacionats amb la seva àrea. Les àrees no són àmbits orgànics d'afiliació, si no espais transversals, on afiliats/des i amics/gues podran participar de manera oberta i per tant tindran formes organitzatives diferents a les assemblees de base. Cada àrea tindrà un mail corporatiu i tindran un espai propi dins la web d'EUiA on explicaran el que van fent i decidint.

Elaboraran la política d'EUiA sobre el seu tema de treball, i tindran com a una de les seves tasques fonamentals anar actualitzant aquesta política en funció dels canvis (polítics, socials...) que es vagin produint. Tenir contacte, diàleg i comunicació de forma continuada amb persones i experts i expertes, organitzacions i moviments socials.

S'encarregaran de la formació de la militància, i de donar suport formatiu, teòric i d'acció (activitats) a les assemblees de base que ho sol·licitin. De la mateixa manera els òrgans de direcció consultaran les àrees a l'hora de fer propostes polítiques sobre l'àmbit en qüestió.

Es crearà un nucli, flexible en quant a la seva composició numèrica, que s'encarregarà de dinamitzar el grup. Algun dels seus membres participarà a la Comissió Nacional.

Evidentment, aquestes àrees han d'estar estretament lligades a aquelles assemblees sectorials amb les que estiguin relacionades.

Acompanyar les assemblees de base d'EUiA perquè puguin desenvolupar les propostes per a l'acció i els objectius nacionals al territori, així com la relació, el posicionament i el diàleg amb les organitzacions i moviments socials pel que fa referència als temes relacionats amb l'àmbit/àrea de treball.

Grups de Treball

Tindran un funcionament similar les àrees. Es constituïran per a l'**elaboració, formació i acció** política **en aquells temes puntuals** que no es tractin en una àrea, o que bé tractant-se en una, per la seva urgència o complexitat tècnica així ho requereixin. També per temes d'abast territorial reduït (que només afectin a una o varies comarques o localitats).

Podran participar tots els membres del CN i tots els afiliats/afiliades que ho sol·licitin.

Les persones que així ho sol·licitin podran participar en més d'una àrea o grup de treball

Assemblea nacional

Sistema d'elecció de delegats i delegades igual que fins ara: 1 delegat o delegada per cada 5 afiliats/afiliades o fracció de 3.

Elaboració documents oberts a tota la militància. (igual que per a la 6a Assemblea).

Consell Nacional**Criteris generals:**

1. La composició del Consell Nacional ha de reflectir que EUiA:
 - a) treballa institucionalment i socialment
 - b) és un moviment d'activistes i votants.
2. En l'elecció del Consell Nacional es convenient equilibrar, al 50%:
 - a) el número de Consellers/es d'elecció directa pels delegats i delegades a l'Assemblea Nacional
 - b) el número de Consellers/es d'elecció dinàmica per assemblees, pel conjunt de l'afiliació. Hem d'establir un sistema que permeti canvis en el 50% escollit per àmbits en funció dels canvis de responsabilitats al llarg dels 4 anys entre assemblees.
3. És convenient que reculli també la diversitat de persones d'EUiA representatives, dels moviments i organitzacions socials de tot tipus.
4. Es garantirà, com a mínim, el mateix percentatge de joves al Consell Nacional que d'afiliació juvenil (menors de 31 anys). Els i les membres de la Comissió Jove d'Alternativa Jove (AJ) que no siguin ja membres del Consell Nacional, s'hi incorporaran automàticament amb veu i vot, fins que siguin rellevats en la seva responsabilitat a AJ. Llavors, si es considera oportú en funció de la seva tasca a EUiA, podrien incorporar-s'hi de manera definitiva mitjançant el mecanisme d'ampliació consensuada del CN.
5. Es convenient que al Consell Nacional tinguem la visió i la veu de persones que poden fer aportacions especialitzades. Persones del món acadèmic, científic, universitari, cultural, professional i tècnic.
6. Els i les conselleres escollides per assemblees podran substituir puntualment a aquelles persones membres que, per qüestions personals, no puguin anar a un Consell Nacional per garantir així la seva representació. Es garantirà que les actes del Consell Nacional puguin

arribar a totes les assemblees de base..

Les reunions del Consell Nacional es retransmetran, com a norma general, per Internet a tota la militància, que haurà de rebre un enllaç per veure la reunió.

Ampliació Consensuada del Consell Nacional

Amb l'objectiu de poder incorporar a persones d'especial rellevància (fruit de creixements afiliats d'EUiA, de la projecció de nous quadres i de la incorporació d'activistes socials d'EUiA a responsabilitats importants en organitzacions socials), el Consell Nacional, en períodes interassemblearis nacionals, podrà ampliar-se fins a un 10% dels i les seves membres.

Les ampliacions, simultànies i/o successives, es realitzaran d'acord a criteris objectius consensuats. I requeriran, per a la seva aprovació, una majoria qualificada de 2/3 del Consell Nacional electe.

Criteris per a la distribució interna del 50% escollit per assemblees.

Cada assemblea (o agrupació d'assemblees) escollirà un nombre de consellers o conselleres proporcional a la seva afiliació/implantació, garantint la presència de totes les comarques amb més de 10 afiliats/afiliades.

Les assemblees amb menys de 10 afiliats/afiliades, podran unir-se (a efectes d'elecció) a una assemblea veïna.

Es procurarà que no hi hagi concentració en una mateixa localitat i/o sector dels i les consellers escollides.

Criteris per al funcionament del consell nacional:

El Consell Nacional funcionarà:

- En Plenari: Per a prendre els acords estatutàriament assignats (candidatures, coalicions, elecció càrrecs, valoracions col·lectives...). S'haurà de celebrar una sessió plenària cada 2 mesos com a mínim.
- En Comissió: No més de 40 consellers i conselleres per comissió: per a discutir qüestions programàtiques, organitzatives... Per a tractar qüestions relacionades amb grups de treball, podran participar del debat els i les membres del grup de treball.
- Si els temes a tractar ho requerissin, el Consell es podrà fer en sessió de matí i tarda, aquestes sessions hauran de realitzar-se els dies que major assistència es garanteixi.
- Quan el treball en comissió vagi després al plenari, un o una portaveu de la comissió presentarà els acords majoritaris. D'altres membres de la comissió podran defensar els minoritaris si han obtingut un recolzament mínim d'1/5 part dels i les membres de la comissió. Aquestes intervencions disposaran del temps suficient per a la seva exposició. En tot cas, aquells posicionaments minoritaris que no obtinguin 1/5 part de suport podran ser defensats en les intervencions individuals (que funcionaran com fins ara).
- El Consell, en plenari o en comissions, podrà convidar a aquelles persones que consideri oportú per a ajudar-ho, tècnica o políticament, a prendre una decisió.

Els i les conselleres tindran un seguit de drets i obligacions. Podran participar dels debats i de les comissions del Consell. Hauran de rebre els documents a debatre amb un mínim de 2 dies d'antelació, i les actes del Consell en no més d'1 setmana des de la celebració del Consell.

Hauran d'estar adscrits o adscrites a alguna de les àrees d'EUiA que es formin.

Els i les conselleres elegides per les assemblees de base podran ser revocades per les assemblees a les que representen.

Els i les conselleres podran perdre el seu càrrec per absència justificada a més d'2/3 dels consells en un any o a la meitat dels consells en més de 2 anys. Si les absències no són justificades, aquests requisits es reduiran a: 1/3 dels consells en un any o període superior.

En casos de motius perllongats en el temps (malalties, etc) el càrrec de conseller/consellera podrà quedar en suspens pel període de baixa, sent substituït o substituïda per l'assemblea de base o per la següent persona de la llista en la que va ser escollit/da. Un cop passat aquest període de suspensió, el conseller o consellera recuperarà el seu càrrec

Es mandata al nou Consell Nacional l'elaboració d'un reglament pel mateix durant el primer trimestre de 2013 com a màxim.

Comissió Nacional

Tractarà aquelles qüestions que li siguin delegades pel Consell Nacional. Totes les persones membres seran conselleres nacionals i tindran associada una responsabilitat definida i coneguda, ja sigui territorial, sectorial o d'àmbit d'àrea.

A la Comissió Nacional **estaran** representades totes **les Àrees** que tingui EUiA.

Es reunirà un cop al mes, com a mínim. Els mesos que no hi hagi prevista reunió del Consell Nacional, a les reunions de la Comissió Nacional **es convidarà, sempre que sigui possible**, als i les coordinadors-es / responsables designats o designades per les assemblees de base (àmbit comarcal i sectorial).

Aquelles qüestions que tractin sobre un tema que afecti de manera especial a un o varis territoris, **es convidarà als o les** responsables dels territoris afectats. En aquests casos, i en el de comissions ampliades, els i les assistents no membres de la Comissió Nacional, participaran dels debats amb veu però sense dret a vot.

Quan es tractin temes d'un **Grup de Treball**, creat per a una qüestió concreta, es **podrà convidar** a la Comissió als o les representants d'aquest grup de treball que representin els posicionaments majoritaris, i els minoritaris amb més d'1/5 part de suport.

Les actes de totes de comissions nacionals celebrades es faran arribar a totes i tots els membres del Consell Nacional.

La Comissió Nacional s'escollirà en un període no superior al mes des de la celebració de l'Assemblea Nacional.

***Coordinació Col·legiada**

Serà escollida pel Consell Nacional a proposta del/la Coordinador/a General. Serà un òrgan purament executiu, sense atribucions d'elaboració política. Entre les persones que en formin part s'haurà d'escollir les responsabilitats necessàries i que siguin reflex de la realitat plural de la nostra organització. Aquest càrrecs seran ratificats pel Consell Nacional en un termini que no podrà sobrepassar 1 mes des de la celebració de l'Assemblea Nacional.

S'haurà de garantir una coordinació col·legiada on totes i tots els seus membres tinguin un paper fonamental dins l'organització externa i interna on el/la coordinador/a jugarà el paper

6a

QUINA EUiA VOLEM? QUIN TIPUS DE MOVIMENT POLÍTIC I SOCIAL? COM ARRIBEM A MÉS GENT I MÉS ORGANITZACIÓ?

que li sigui encomanat pels òrgans.

****En tots els òrgans mencionats s'haurà de garantir una participació el més paritària possible de gènere, tant mateix es garantirà la participació de joves en tots els òrgans.***

Aquests col·lectius no podran representar un percentatge menor del que representin al cens global d'EUiA.

Fundació Alternativa

EUiA ha de vetllar per la seva pròpia memòria històrica. S'insta a la Fundació l'Alternativa a que faci un recull sistemàtic del tot el material documental, fotogràfic i videogràfic possible que s'ha generat durant aquests anys de vida d'EUiA i del que s'anirà produït. També es tindrà cura de mantenir, glosar i difondre les biografies de la gent militant d'EUiA que han suposat un exemple per l'organització.

Digitalització d'EUiA

Es tractaria de fer servir les noves tecnologies de forma integrada, transversal i global a EUiA, no tan sols per a temes comunicatius sinó també per a temes propis de la gestió diària. Per això, caldran més recursos humans i materials cap aquesta tasca dels que s'estan destinant fins ara, ja que és considerada una tasca estratègica dins d'EUiA.

A tal efecte, es crearà un equip de comunicació que s'encarregarà de desenvolupar un pla de treball al respecte, que haurà d'estar enllestit abans de la finalització de 2012. Aquest equip no començarà de zero; s'hauran de tenir molt en compte aportacions al respecte que s'han fet en el marc de la VIa Assemblea. (i aquí afegir un hipervincle que porti a la resta de l'esmena de transports)

2.- funcionament

Es mandata al Consell Nacional que durant el primer trimestre del 2013, com a màxim, realitzi una conferència política per debatre amb profunditat la **Carta Financera, Codi ètic i limitació de mandats.**